

ஸ்ரீநண்டபாணி ஹ்ண

சிவகிரிபதிற் றுப்பத்தந்தாதி

இந் தூல்

சென் னை

ஸ்ரீ-பாலகுருசுவாமிகளால்

இயற்றியது

தமிழச்சக்ரவர்த்தியாகிய

மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

ப-மு-மாம் பழக்கவிச்சிங்க

நாவலரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

பழனி தேவஸ்தானம்

மானேஜர்-மகா-ந-ந-ஸ்ரீ-நெய்க்காரப்பட்டி

கு-மௌனகுருசுவாமிநாயக்கர்

அவர்களால்

கணிதசோதிடம்

சூ-கந்தசாமிபிள்ளையினது

பாரதிவிலாசஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1878. அடிசம்பர்

பழனி

உ

ஸ்ரீ தண்டபாணி துணை

சிறப்புப்பாயிரம்

- ஸ்ரீ ஆயுர்பரிசம்ஸ்தானாகிபதி யவா கஸ்தியு

மகா-நா-ஸ்ரீ கன்மபொருதய இம்முடிப்பட்டம்

ஓபளக்கொண்டமபாண்டியரவர்கள்

இயற்றியது

அறுசீர்க்கழில்நெடிலடியாசிரியவிரிந்தம்

நெடியவையுடையகடல் வளையுமடற் புடவியிசை நிலையார்த்த-
வடகுலமெஞ் சரியலவென் றோதவனங் கொண்டசிவ வரையினோக்கத்
தடமகுடத் திறைதண்ட பாணியின்மேற பாலருளுஸ்வாம் சொன்ன
திடமதுரகவியநதா திகருவமை கற்பகத்தைச செப்பலாமே

பழனி மகா- நா- ஸ்ரீ தமிழச்சக்கரவர்த்தியாகிய

மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலரவர்கள்

இயற்றியது

அறுசீர்க்கழில்நெடிலடியாசிரியவிரிந்தம்

மனதுசெவிததுணைபுனித வாககிவைக்கெல் லாமொருங்கா மதூர்
மேபெற, நனகர்மதித்திடவெளிரா தன்மயமுத்தொன்றுள்தேல்மற்
றதற்கொப்பாகப், புனமயிலைப்புணாபழஞ், புரிமுருக்காகநாதி புனை
நதான்மிககத், தனதுபெயாப் பொருளியல்பாய்த் தகவள்ளாம் பாஸு
குரு ஸ்வாமிதானே

இரட்டையடியாசிரியவிரிந்தம்

திருவுலவுசிவகிரித் தண்டாயுதகருமர்

தேசிகன்கருணைகூறத்

திகழபாலருஸ்வாமி செயதுபோற்றியசெழுஞ்

செஞ்சொலந்தாதிதன்னைத

தருவுலவுபழனித் தலதயுயர்நதுள்தெய்வ

சநிதானந்திருத்தித்

தன்வுரினச்சமண்டப் முதற்றிருபணிப்பல்

சிறப்புப்பாயிரம்

சமைத்துநெடுவாழ்வுபெற்றோன்
கருவுலவுமுகிலனைய கம்மவார்திலகநெய்க்
காரனன்கராதிபன்
கமலவனார்குண்டோ நெல்லிபுலகோத்தரிதி
கனபராசத்திதாசன்
மருவுலவுகள்படிய குள்ளப்பமாலீன்ற
மௌனகுருஸ்வாமியோகன்
வரிசையினரங்கேற்றி யசசிட்டுமெய்க்கோத்தி
வளமைநிலைநாட்டினுனரோ,

ஸ்ரீ ஆயபுரிசமஸ்தானவித்துவான்
பழனியாண்டியாபிள்வனா

அ வ ர் க ளி ய த் தி ய து

நிலமண்டிலஆசிரியப்பா

உலகெலாம்போற்று- முயர்பாம்பொருளாய்
நிலவொளிதனலாயு- நிகழொருங்காய்மன்
சதனையசத்தைப்- பகுத்துணாசத்தாய்
நித்தியகுணநிதி- யாய்நினமலமாய்
மூவாமுதலாய-மும்மலமிலதாய்த்
தேவாரமதாய்ச- சிவமாயோங்கும்
பரசிவன்வாம-பக்கததமாந்த
மரகதவல்லி- மகிழ்ந்தினிசருளிய
பூமிசைவடுவின்- புகழ்நிருவாண
வாமநிவேச- மௌவமபெறியு
மாழைக்கனிவிழந- திளகியமதுவும்
வாழைக்கனியுடைந்- தொழுகியவடிவு
மாசினிநகனிவெடித்- ததினுறும்புமீவும்
பூகணீர்போற- பொழிந்திடுமிகு
மொன்றாய்ககூடி- யோடியமபரம்போ
னன்றாயப்பெருகி- மாநம்பிச்செக்கும்
வையாபுரியெனும்- வாவிழின்வளமுஞ்
செய்யாளனைமணிச்- சிறுமிபராடுஞ்
சாந்தங்கலந்தத்- தண்கனவிரதஞ்
சோந்தபிராமச- செய்யெலாமபாய்ந்து
நெற்பயிவானி- நிலையுடனவிருந்
கற்பகத்தருபோற- களையிலாதென்றும்
வளர்ந்தனைவோகளும- வண்மையிதாமென
வினைந்திறுமாந்து- மிளிரதின்பாவி

சிறப்புப்பாயிரம்.

னந்துகற்கொண்டணி- நாவிகொழிக்க
 வந்தமாமனங்கடம்- மண்டமென்றடக்கி
 யடைகூத்திமூய- ரம்புதச்சிறப்புந்
 கழிமாமறையவர்- காவலர்மாதியும்
 விற்பனாஞாட்டி- மேட்டிமைசேரெழிற்
 கற்புடைமாதருவ- கனவான்களுமின்
 மணிமாளிகைகளு- மாடகூடங்களு
 மணிபணியாக- வமர்ந்திடுவியப்புந்
 கொண்டுநீதிக்கிழ- வன்ருடமெனவே
 கண்டவாகுமிற்றக- கதிக்கும்பழனி
 தன்னிலெஞ்ஞான்- தனகபெறுமானநவர்
 மன்னைழிநடத்தோர்- முறையவாயோகிபர்
 ஹாஹாவெனுஞ்சொல்- லையெதிரார்ப்பச்
 சரவணப்பொய்கையுஞ்- சம்பவமுழிவை
 யரிகருமாலங்- கருமஞ்சனமார்
 கருவிகளாடுங்- காவுகள்சூழிக்
 தமனியமலைமுதற்- சமமகயுந்தொழக்
 கமையுடனாளுங்- கவிப்பென்னேடு
 விளங்குவுசிவகிரி- மேல்வளாமூருகன்
 களங்கமிலாவங்- கலிக்குந்தாட்கு
 வையிரண்டிசையா- மந்தாதிதனைத்
 தூயநல்லுணர்வுந்- தூயமையும்பெற்ற
 பாலருருசுவா- மியெனுமபண்ணவன்
 வேலைசூழபுவியில்- விளக்கமதாகச
 செப்பினனெவருந்- தெளிவுறவுணர்ந்து
 வெப்பிலாகத்தியை- புறறுவாழ்ந்திடவே.

ஸ்ரீபழயஆயுபுரி

இராயப்படிபாத்தியாயர்

அவர்களியற்றியது

அறுசீர்க்கழில்செடிவடியாசிரியனிருத்தம்

பூவலஞ்செய்வோருநவ புண்ணியமாநதியொழுகு புனரோய்வேர
 ரு மாவலமாய் விடுதகழலைச் செய்வோருமடையாக்கை வல்லியமெ ,
 யதுஞ் சேவலங்கைப்பிடித்தவறு முகக்கடவுடன்மீது தெளிந்தோர்
 வாழ்த்து நாவலஞ்சேர்பாலருரு சுவாமியருணற்றமிழை நவிலுவோர்
 க்கே.

பரிணமித்தவுலகவிருட் கப்பாலாஞ் சிவப்பொருளைப் பார்க்கெதெ
 ப்பத் தருணமறிந்தருள்காரந்தந் தாதியெனு நீவாவொண் சாநீபதிதை
 த் தெருணன்முனிவர்க்குதி செயுஞ்சச்சிதானந்த சிவோகஞானவ
 ருணனெனப்பிறங்குமுயர் பாலருருசுவாமியெமக் களித்தானந்தே.

சிறப்புப்பாயிரம்

ஸ்ரீ ஆயுரி

முத்துராமலிங்கம்பிள்ளை

அவாகளியறறியது

அநுகூலத்தில் நெடிய யாசிரியவிருத்தம்

கீலகமீழை யடலவுண் ணுலையுணு மளவயிலைக்கைமீலோதித்
திலகநத வனிதையாக ளுருபுறமுமமரவெழிற் சிவக்குன்றின்மே
விலகமலமுருகன்கண் யடிதனகட்காரநதாது யிசைத்தன்னமா
பலகலைகளுணர்புலு குருஸ்வாமியெனுமெமது புகவன்றானே

ஸ்ரீ பழையுரி

வேமௌனகுருருத்திரமூர்த்தி

ஆசாரியவாகளியறறியது

இரட்டையடி யாசிரியவிருத்தம்

அமரராமநைக்கைலை யாகமமுததசகல

ணதாரமுர்த்தியாகி

யற்புதசசிவகிரியமந்த சாகக்ஷாத்கார

வததுவிதஸ்துவான

சூரியகுருமெய்ஞ்ஞானசர்வண்பவானந்தி

கோலநடிவேற் கந்தன்மேற

குவலையம் புகழ்சக தான்னந்த முனிவனிரு

கோகன்கவடியைவாழ்த்தி

விமலவருள்பெற்றிலரு பாலகுருஸ்வாமியெனு

மேன்மைபுரதரபனன்பாய

விநிததுரைகதிட்டவந்தாதிப்பந்தமதை

புகழ்க்குமுகூர்நூநாளுவ

கமழபரவு நெய்ககாரகாமௌன குருஸ்வாமி

கண்ய ராஜேந்தரபோஜன்

கதித்துவள்ளரசிற் பதிப்பித்து நீழி

காலமிசைபெற்றனனரோ.

சிறப்புப்பாயிரமுற்றிற்று

உ

ஸ்ரீ தண்டபாணி துணை

சிவகிரிபதிற்றுப்பத்தந்தாதி

காப்பு

நேரிசைவெண்பா

சீதமதியணியுஞ் செஞ்சடிலனீன்றகுரு
நாதன் சிவகிரிவாழ நாயகன்மேற- காதலுடன்
பத்திசையந்தாதிதனைப் பாடவலபைக்குரிய
வத்திமுகனைப்பணிசுவாம்.

வழிபடுகடவுள் வணக்கம்

அறுசீர்க்கழில்நெடியாசிரியவிருத்தம்

அண்டரிறைமுதலாய வமரர்முனிவாரூய வபயமீந்து, பண்டசரர்
குலமுழுதும் பாசகரன்பதியுறவேற படையைகொண்டு, தண்டலை
நெறகழனிவளஞ் சார்பழனிசசயிலமுறை தண்டபாணி, புண்டரிக
சசரணீணையைப் புந்திதனிலெஞ்ஞானமும் போற்றல்செய்வாம்.

—(*)—

பரசிவவணக்கம்

வேறு

விசயனுமதுரை வேந்தனுமடித்தவிற்பிரம் படியையன்னோரும், தி
சைமுகனசசு தன்முதறசகல ஜீவாகளும்படவிழைத்த, நிசபரனெவ
னோ வந்தசைதன்ய நித்தியநிட்களாதித, பசுபதியானவுமையிடப்பால்
வாழ பரமனைப் பரவிவாழ்ந்திடுவாம்.

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகள்

வேறு

நம்பந்தநல்லடியார்க் கருளுந்தெய்வ
நாயகனும் வெள்ளிமலை நவீரமீது
பம்பந்த காரிசிவ சமயமொன்றே
பாத்துவமென்றுண்மைநிலை பணிததுநாட்டி
வெம்பந்தமுற்றபா சமயமெல்லா
மித்தையெனவேயறுத்த விஜயஞான
சம்பந்தமுனிவனிரு நளினபாதஞ்
சந்திமுங்கைகூப்பிசு சிந்தைசெய்வாம்

சிவகிரிபதிற்றுப்பத்தந்தாதி

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

வேறு

வஞ்சகச்சமணரிட்ட மறப்பெருங்கடனுமேழு
சஞ்சலப்பிறவியென்னுந் தவறுடைக்கடனுந் தூப
பிஞ்சுகனடிககன்பாற்றிப் பிறங்குடைவலமுற்ற
செஞ்சொலவந்ருணைஞான தீரத்தனை வழிதலவையவாம்.

கந்தரமுநதிசுவாமிகள்

மணஞ்சொங்காலா தன்னில் மால்கொம்பரமன்சார்பிற,
பிணங்கிநீபித்தென்னு பெசியபின்னாபோக,
பிணங்கிநலனுழுவலாடி யிணையிலாககயிலேசொந்த,
புணங்கொளுமபரமஞானக குவணைவணகஞ்செயலாம்.

மாணிககலாசகசுவாமிகள்

வேறு

வேதமுடிவான சிவசமயமொன்றே
மெய்பென் துநலவினையா லறிந் துசைவத்
தீதில்பரமானந்தநிலையப்பெற்றுத்
திருநா சிறம்பலமுடையா னிறங்கலந்
மடவையென்றனுயிராத துணையமுடை
மடவாலைபேசவைத்த மதுரஞான
வாழ்ந்தாடிகொனு முன்னுலாளை
மாணிககலாசகனை வணங்குவாமால்

குருவணககம்

வேறு

அனுமந்தரமு மின்னசென்றறியா தலைந்துழு வருந் தியலாழ்த்து
நடுநெ ஷுமகந்தைகொண்டவ ளுஞான நகித்திடத்தாயமுனைககாங்கு
புணினைநதுட்டுமாறேனையாண்டு பரவழியிசெனககாட்டு,
ஞானசிறகுருவா மசகதானந், நன்றிறுவடிநிபபடிவாம்.

அடையடக்கம்

வேறு

கன்னலேகோதுறினுமழு தப்பிச விளரியின்று கைககொள்வார்
பென் மன்னறிவிலாவடியென் சாறறுமிந் து வினின்வககணுறி
முழுங்குண், முன்னவனுரிடமெழுந் து சிவகிரிவாழ்சண்முகன்சோ
பெயர்த்தலாலே, இன்னிலப்பாவலாவிபுதர் நனையொரு சிவொரு
பெயர் தீட்டிப்பொசு

தூல்

வானேவஞ்சலப்பணிபோ வின்றநான்- வாய்மமாலே மொய்யாசம
லின்சாந்தது தேனேமைப்பொதுதலிவ நிமித்தலாகுந் தெனிலை
தற்பாசிடகளனேதேவா கொனையதுவிநாநா னந்தம்மாண்- (உ)
வேசிகாவனங்கோ டகதநிலேறித தானேவந்தருளாபிவாமந் துந்
லாநந- சந்திரவேகவருலயு சகசப்பபெற. (உ)

ஏடகமம் பணம்பூகம் வருககைமாந்தி- யிருபுழுமிட்டாந்து 'த
ழைக்குகாந்தி, ஆடகனோதென்பழனி மலையிலாரு- மையனி
ருதாண்மலரை யணியுஞ்சென்னிக், கிழவெழிற் பிரமனி-ருறவே
'கிறு மெழுததிலையென்றேமறைக' னியமபர்க்கெட்டம். நீடர்கூட்ட
டவிமிசை யென்றும்விணி னெஞ்சமேயலகுவதுநீதியாமோ (சு)

நீதியிலாப் பொய்யருற வதனைநாடி- நிறவனந்தச சிவகிரியோ னி
றைகொள சீதப, பாதநீரோருகததைமற்றதுமானப் பாவமெனும்
படுகுழியில் விழுவதென்னே, சாதனமாயுதித்தனிதுகாறு மிந்தச
சுகமிசைநீ யடைந்தபெரும பேற்றையேற்கிங், கீதெனவேளாண்
மையுட னுரைப்பாயாரு-மிகமுமிருட கடல்படிந்த விதயப்பேயே(எ)

பேய்மயல் மூடியவுலகைத் துறந்தவாப்தர் பெறுநிதியேயெனதுப
வப் பிணியின்வெயய, ஆயவைநின திரக்கமெனு முறையாற நீா
த்து வந்தமினற பாகதியை யளிப்பாயஞான, வாயமை விளங்கும்
பழனி மலையில்வாழும் வாசுசனே மறைமுதல்வ னிடமார மங்கை
சேய்வழியே பசுததுணையே செழுமையாந்தச- சிறுமியாகளிநுவா ம
ணசசேந்தனையோ. (அ)

ஒலன்வாரிதியிலெழுந்தவெள்ளை யோங்கலன்வானவர்முனிவ ரு
ன்றிறநாகு, மாலெண்சிழிகுறவன்முத லோசஞயய மாற்றல
னாக் குரனுறுப்பினைப்பிளந்த, கோலசிகாவளசசடிலா வடியேனு
ளளக- கொழிப்பையகற்றிதிதல்மிகப் பெரிதோமோதச, சோலை
புடைகுழபழனி மலையில்வாழ்ஞ- சூதகமிலாவெழில் னாதியோ
னே. (க)

ஆதிமறையோர்பரவும் பொருளே நாளு- மருட்குலவும் பழனி ம
லையசேயோங்கும், போதசிகாகாசபா வடிவேதேவ- போகிமகட்கி
னிய பெருநதுணையேசீத, மோதமலாக கடம்பணிபு மிறையேயாறு
முகமுடைய துரையேழாத தியினோர்பங்கில், காதுடனேயுறை
யோ திம்பபுதலவி- களிகொடுமுததாடிடுங்கோ மளநகண்ணே.(ய)

வேறு

கண்கள்மூன்றுடைய கடவுளாககினிய- கடிமறைப்பொருடனை
புரைசெய, ஒண்மைசேராறு முகக்கவின்மணியே யுலப்பிலாவொ
ருபரம பொருளே, பண்கொடுவடியா துதிசிவானந்த- பாககியமே
பழனியங் கிர்வாழ, தண்மைவேற கரவென் றெயவமே சகச-திப
மேயுசித்திறகனமே. (யக)

சிற்கனசொருப் வமலசாகசநம் சீர்த்திசோருச்சன வடிவாய்ப்
பொற்புடனிலகும் பழனியங்கிரிவாழ்- புண்ணியாமதுகை சோவஞ்ச
கங்கிமாழுகனைத தடிநதுறநீரன்- கம்பலையொழித்தனி தாண்ட
அற்புதாத்துவித சசுதிதானந்த- வதுலரீன்பதமெனக்கருளாய்.(கஉ)

அருளையேபணியாய்ப் பூண்டமாதுமைதன் எனகதிழுஞ்சிறுமக
வே, திருவுடையானே யுமதிற்கொளுந்- தேவனாநருமறைவேதா,
உரைசெயும்பொருளுந் குடையதுன்னவி, யுறுக்கலொ ருஞ்சிறை
யமைத்த பருவமாமதியின் வதனகந்தரின்- பான்மையையென்னெ
னமொழிவேன். (க௩)

மொழிக்குயிறஞால்போற பேசிடுமின்றா- மோகத்திலுழாதுநி
ன்னருமபு, கழைசொலிமகிதூப பூண்டியேனுயபக- கருதுவாயக
ருக்குழியிடையே, பிழைப்படவுலகிற பிறநதுபூன்றதுநான- பேது
மம்பிணிமுகமேறும், பழுத்தநன்மனத்தாய் சிவகிளவாமும பரமச
ற்குருபாதேவே. (க௪)

தேவரினுண்மைத் தேவெனவுந்தன்- நிருவடியடைநதுமிவ்வுலகி
ல்- மாவுரவிடுக்கண படுவதுமாணபோ- மாசு முகறநினைமணியே,
தாவன்மைக்குழல்கொ ஞ்பயமாமாதா-தோன்றில் சுயம்பிரகாச,
சேவலாதுவச முடையசிறபரசு- சீலசின்மயசுகவடிவே. (க௫)

வடிவயிலுடைய விபவமேநாளுந்- வாய்நாசேருனதிரணியமா, வ
டியையேதுதிததும் வாழத்தியுஞ்செந்தா- மரையெனுமானந்தககண்
னீர் வடியவேயழுதின் னடியவரெலலாமதிழநதுலகுயந்தனாவீணே
வடிகெரளியேன் மலினவன்மனத்தால்- வகையிலாதலைவீனே
ந்தோ. (க௬)

அந்தணர்மரபி லவதரித்தாந்-ராலயந்தொறு ந்தபிரப்பாடிவிறதை
கொண்டடியருளங்களித்தோங்க- மிததைநாபயிலும வன்னபணா,
சிந்தவேவைகைச சீவனமெதிரித- சிறப்புடனெனொளிரந்தேற,
முந்தைநாளபுரியமழாததியேபழனிமுகமிறைந்தோங்கடுமுதலே(க௭)

முதலையையெனவி லாழினுலரிததுமும்மதம்பொழிந்திடுங்கின்றை
யதிமகிழுடனான் டருளசெயுமுண்ட- காசனைபதியின்மருநா,
திதலையாருநற தேவகுஞ்சரிசிங்- காசிகாவளமியையேபதகனென்
முனமெந்நான்வருகுவையோ பதிதபாவன்பசுததுணையே. (க௮)

துணையெனநினையே தொழுதப்போகூத துய்யஞானக்கடல்படிந்த
யெணவருமஜீவன் முத்தாகளியல்பை யின்னதென் றறிகிலாதந்தோ,
திணைமிசைஞானி யெனசொல நடித்துத திரிந்திடிம வஞ்சநெரு
சாரந உணாவிலாவடியன் பெறுவனோகதியை யுரைத்திடுவாய் குக
வேளே. (௧௯)

சிவகிரிபதிற்றுப்பத்தந்தாதி

வேளைமுன்னெரித்த விமலனார்மடியின் மிகமகிழ்ந்தே வினையாடுங்
காளையேகாண்ட வனமழித்துயர்ந்த காளையே யெனுஞ் சோதை,
காளையுமயனுந் தொழுப்பழகவர் காளையே யேழைமுன்வரந்
வேளைவந்தருளும் வயிரவொண்வடிவேல் விளங்குகங்காவிழப் பொ
ருளே. (உய)

வேறு

பொருளையடியவர் தொழுதேயுனதுயர் புகழேபுரிகின்றார் *
இருளாலெளியவன் றினாகூழ்நிலமிசை மீடரேபடுகின்றேன் *
அருளேகுடிசொளும் பரையாளுளமகி முணிபார்முகமணியே *
வினாசேர்சிவகிரி முடிமேலிலகிடு விதியேகுணந்தியே. (உக)

நிதியேயவுணர்கள்முடியேகெடவட னினமாயில்விடுசீர் *
பதியேயெனதுவன் மனமேயுனதிரு பதமேதொழுவருளாய *
கதிசேர்நடைமயின் மிசையேவருமுயா கருணாலவடிவே *
சிதமேதருமணி திருநீறணிதிகழ சிவமேநிலைதவமே. (உஉ)

தவமேபுரிமறை முனிவோருளமுறை தகவேசுவிபுறுசீர் *
துவர்கேரிதழுடை யிருமாதாகளபுணர் துரையேபெமதிதையே *
பவியோன்முதலிமை யவாமாலயனறொழும பதியேயதிசயமா *
சவையாடிடுமுயர் சிவனாடிமுழு தகையேயருணகையே (உங)

நகைசேர்சிவகிரி முடிமேலிலகிடு நடமாமயிலுறுதே *
சுகனேயுனவர தமுமேதுதிசெயுந் திறமேயருளபுரிசன *
முகனேசிலைதுளை படவேவிடுமயில் முனையார்கருகலே *
திகழ்வாரணமுக ரினையோனெனுமுயர் திருவேமலாமருவே. (உச)

மருவார்குழலுறு மடவாறுவர்கள் மணிமாமுலையுணமெம் *
முருகோனுறைசிவ கிரியேதினமொரு முறையேவலமவருவோ *
பரிபாரகமதி லுயாவாய்முடிவினிற் பதமேபெறுகுவீரென் *
றுரமேவியமறை யறைகூவியுமின முணாவேனினைமனமே. (உரு)

மனமேயுலகினை நிலையாயெணிபவ மடுவேன்விழுகின்றாய் *
தினமேயுலமர லறவேசொலுமதி செவிதான்புகவினையோ *
கண்டேயுடாசிவ கிரிமேலிலகிடு கருணாகரமுருகோன் *
வனமேவியவடி தனையேதொழுதினி வளமாகமுறையே (உசு)

உறைநாளினிலதி யிடரேபுரிவுடி யுளமாதர்களுமவாய் *
நெறிசேர்சிவகிரி, முருகோனடியினை நினையாவிடினிலமேற் *
பெறுபெறெனயின தெனவேயறைகுதி பிணமாகிடுமனமே *
நிறைமாமதிக்கொடு வினியாயினுமவ னிழல்சேரடிபணிவாய். (உஎ)

பணிமாய்திமழை நதிசேகரமணி பரனாயிரியனாய் *
 அணிமாசவரிமை யவராய்நெடியந லகமாயறலாயெங் *
 கணுமேவியபெரி கனலாயுருவமில் கதிமாருதவெனியாய் *
 அணுவாயிணையக லமதாயிலகுவ னயிலோனெனவறிவீர் (௧௮)

அறிவோர்பணிசிவ கிரிமேலிலகிடு மரணுநயர்முருகோன் *
 நறுமாமலரடி தனையேபணிகிலை நவைசோமடமனமே *
 மறமாய்மணிபக டினின்முவினையயில் மலையாழுன்கொடுரேர் *
 விறலோடலிவரு தினநீயுபுரல விதமீதெனவுரையாய். (௨௭)

உரையேபுரிமறை முடிமேனடமிடு மொளர்சேரிரணியமா *
 திரமாமகனெனு முமையாளிடமெழு திருவேசிறுமகவே *
 குரையேதருமணி மயநாபுரமணி குழகாமிக வழகா *
 தரையோதுதிசிவ கிரிமீதுறையதி சயபூரணநடுவே. (௩௩)

வேறு

நடைமயிற்பரியாயுன்ற னொண்மலரடியைவாழ்த்தும் *
 படியருள்புரிவாய்திகுட் பவளவாசடையான்பங்கி *
 கழகமழகனபமாரத கலசமாழுலையுண்சேத *
 மடலவிழுகடப்பமாலை மருமனேசிவககுன்றானே. (௩௧)

குன்றுதோரடல்செய்யுந் குமரனேகோதனத்தால் *
 அன்றுமாவினவெறிநத வசகதனமராவேதா *
 நன்றுறசஞாதடிந்த நாயகாநின்னையல்லால் *
 இன்றெனக்கருளசெய்வாரா ரிறுதிநாவடியிலானே. (௩௨)

ஆனனமைந்தமர்ந்த வண்ணலார்மகிழு ஞான *
 வானனமாறுயாந்த வற்புதக்குழகாவேழை *
 யானனமவாடனன்றோ வருளுமம்புயத்தில்வாழ்நான் *
 கானனன்பணியுமாசி லகண்டிதாசாரவாழ்வே. (௩௩)

வேயுறுதோட்கொள்ளேட மெல்லியாள்களிக்கும்வேட்கை. *
 நாய்காநின்னைவாழ்த்து நல்லினைவருமோசொல்லாய் *
 நாயமாம்புவன்மீது மதியிலாதுழன்றுவாடுந் *
 னாயக்கருளாயோங்குந் சிவகிரிமணிவாக்கே.

மணிதிகழ்நவீரமேறி மாதவருளத்துமேறித்
திணிகொள்வேதண்டமேறி தேவியாமகிழுவெயெண்
குணபான் மடியிலேறிக் குலவிடுங்குழந்தா யென்றும்
எனும்மடியவனுளேற வெண்ணமிலாததென்னே. (நரு)

என்னைவாவென்றும்பா ரிகழுமோவுளமெஞ்ஞான்றும்
நன்னிலை கொண்டவன்பர் நகைப்பரோ வலதுவுரதன்
இன்னிசைசூன்றுமோதா னியம்பிடாயொளிரீரண்டு
பன்னியா பககமாரந்த பழனிமா மலைகொழுந்தே. (நசு)

கொழுந்துவிட் டெரிசெயின்பக் கோலமுசு சுடராய்த்தானே
தழைந்தகம் பகமாய்முவாச சகசமாய்த் தமையுணர்ந்தோர்
தொழுந்தகைப்பொருளாயநம்மைத் தொழும்புகொளிறையாயோங்கும்
குழந்தைவேலவன்மன்சீர்தி கூறுவாய வீநிரெஞ்சே. (ந௭)

நெஞ்சமே நிலையீரேழு நிறைநதுயிராக் குயிராய்நிற்குந்
தஞ்சலில் முருகோன் செய்யத் துணைமலாப பதத்தைநாளும்
தஞ்சமென் றடைநதுதோன்றுஞ் சகடினைவிலக்கிஞான
மஞ்சசே ராறெழுத்தை வளமுடன் றுதித்துவாழ்வாய. (நஅ)

வாழ்த்துநல்லடியர்வாழ வரமருள்மணியேபண்டை
பாழ்த்ததிவினையெனுமவன் பரிபவமொழிந்துமெய்ம்மை
சூழ்த்துநின்னடியைப்போற்றுந் துணைநெறிவருங்கொலோமை
முழுத்திடுமபழனிவெற்பின் மூளைத்தொளிர்கருணைவிண்ணே. (நசு)

விண்ணவர்போற்றுஞான விபவமேவிளங்குமுன்று
கண்ணவாமகிழீராறு கண்ணுறுமணியேயுரதன்
தண்ணடிப்போதையேறகுத் தந்தருள்புரிசுவாயர்
திண்ணிபவயிரவேற்கைத் திகழ்சிவகிரிப்பெம்மானே. (சய)

வேறு

மானேர்விழிமாதுமைபணித்த மகவாய் மடவாரிருவர்கடங்
கோனயிலகுமருட்பழனிக குவடிவுறையென குருநாதன்
றேனாகமலப் பொன்னடியைச சிந்தைசெய்வோவினையொழிந்து
வானோயன்மாறகெட்டாநன் வாழவையடந்துமகிழுவாரே. (சக)

மகிழ்வாயமலனிடநிலூம் பிரமாங்கனிய தனைவேண்டிச்
சிகிமேலேறி யொருநொடியிற் செந்தாதிற்றம்பை வலம்வருசீர்
முகமாரிலகு மபிராம முருகோனுபய மலாப்பத்தை
அகமேநானுந் தொழுதழிவி லனுபுதியையநீயடைவாயே (சஉ)

வாயேபழனிமலையிலரு மணியைத்துதியாடிகமணப்
பேயேநீனையாயுருவேநீ பெடபாயரியபணியிறுறப்
மாயாவுலகிலையாதென் மதியையினிதாயககே - மெயர்நற்
ருயேயனையானடிமலரைச் சராவீரநலையாதீவீர (சு௩)

தீராக்காமனோயெறுமவன் தீரையிலமுந்திமதியாகிப்
பேராநிலையுமேறகுனது பெண்ணைமபடிப்பயருளிமுனம்
வாராதிருக்கிலையவதென வழுந்த மாபாடினிமலெழுமிமேற்
சீராயிலகுமழிவ் வுயா சிவமேக்குணசிபரமே. (சு௪)

பானேகலிச்சூர்சதவனகயணி பாதனேமயின்மேலிலகுமயிற்
கானேயதுலவிபவசுப கானேயநிஞ்ஞாதொழுமமல
உானேமணக்குங்கடமபணியு முானேயுபயசசிதுமியர்தம்
வானேபழனிமலையினிலவாழ வாமேவியநிணபுயவலனே. (சு௫)

வலகுர்ப்புகையைத்தடிந்துபா வைவினிசுவரச்செயதுமதச்
சிலையுருகுத்துறத்தசிவச சிலமட்பாணி முனகனங்கமதைச்
சொலியாரயிலாவன்றனைநான் றுணிககச் செயவேன்பிழைக்கவெனில்
நலமாமெனது சொற்படியே நடவாயமதியின்மனககபியே. (சு௬)

கபிமேலிலகுமபதிககருளங் கமைசோவகிட்டன்முதலரிய
தபமாமுனிவாதொழுதேற்றஞ் சாணதாணிமகப்பநத
விபவாஷ்டிலைவிடயாரின வியபளபயெனவென் றுரைப்பனியான்
சுபமேவினையுமபழனிமலைச் சானேகருதிமுடிவ்னனே. (சு௭)

முடிநான்குடையவேதனைமுன் முனிந்துவலியசிறையிலிடும்
வடிவேலரசேயமராசிகா மணியேயெனதுவாழமுதலே
இடமேகண்டமேதலகயே யிடையேயடிபேமுடியேநீண்
படியீரேமுதுதிசிவதா பரம்திலகுமபரஞ்சுடரே. (சு௮)

சுடரேயுலகைப்புரக்குமருட் சுகமேசுகமாமுனதுதிரு
வடிமாமலரைத்தொழுமடியா வகுப்பிலெனையுத்தருமெனவுட்
கொடுநீகருணைசெயத்தடையென் சூழ்காருணக்குமதியணிவெண்
விடையோறகரியமறைப்பொருளை விளக்குமபழனிமலைவேந்தே. (சு௯)

தேனேயமுதேசெழுங்கரும்பே தெளிவேகெனியமறைபகருங்
கோனேகருணைக்கடலேவான் குருந்தேகுறத்தியைக்கவாரெம்
மானேயெனையாண்டருளபுரிபு மணியேமணியினொளிவேகார
வானேயடருமபழனிமலை வாழவேயுலப்பிலவைப்பமே. (சு௧௦)

வேறு

பவஞ்சனப்பணியை யணிமுன்றுவம்பசுனி பவதேவிபெற்றமக வே, நவரீத்சோரணய னிமையோகணம்பரவு நறைவிசெழிற்கன கநேர், சிவமாதிராசுடிகை மிசைவாழ்ருட்குலவு திகழ்ஞானபோத் வடிவே, கவினொதாஞ்சருதி செயுமர்மலாப்பதசு கருணாகரக குரிசிலே. (116)

சிலையாடலைப்புணரி மழையர்வுமுண்டபர சிவசாதனக் குரவனாங் கலைமாமுனிக்கருளு மிலேவேல்பிடித்தகப கரபோகியின்மரகனே, நிலைபேறகத்தினர தனமேயெனககுனது நிஜநுபசைவைதருவாய், பொ லநேரொழிற்பழனி மலைமேவுமறபுதவி புலமாமயிறுரகனே. (117)

மயின்மீதிலங்கமல மணிதீபமேயெனது மதிபேசிவச்சயிலமேல், ஆயிலேநதியன்பர்வினை யறவேபுரககுமுயரபிமானபோதவடிவே, கய மாமுநறகினைய நிதியேயுலப்பிலுயா கதியேசுதைசசலதீமேல், ஆயி லாடரிகக்கிய மருகாபவானிதரு சுதனேயருட்குழகனே. (118)

குழகாவனந்திற சிவமாமலைச்சிகர குருவேவிசாலவுருவே, மழு மானிலங்கமல சயதேவனுங்கரிய மறையநத மோதுபொருளே, நிழ லாதுவங்குலவு நறைநீபமாலையணி நிருபாசெழுநகமலநோ, விழியா றிரண்டுடைய பரமேவிகறபமறு வெளியேவிளங்குநிலேயே. (119)

நிலைபேறகத்தமல மணியேசிவச்சயில நிதியேவிழுப்புறையுமார், இலைவேலணிநதபர வடிவேயகண்டவெளி யிமையோரிறைஞ்சுமிறை யே, சிலையாரொழிறகடவி னமுதேநிருத்தமிடு சிதிமேலிலங்கு முதலே, கலையாகமங்களபுக முவியாவளங்குலவு கருணாகரக் கடவுளே. (120)

உளமேயொலிக்குமுர் வலைகுழநந்தையிடை யுழலாதனந்தநிகரா ம், வளமாரொழிற்பழனி மலையிலங்குசீத மதிசேருட்குமாவேன், ம்ளிராவியங்குலவு மழைவாரிசசசாணை மிகவேதுதிக்கினிசமாய், வ னைதோளரிக்கரிய சிவவாழ்வினைப்பெறுவா வடுவுறறபாவமறவே. (121)

பாவக்கருக்குழியில் வீழாதிருக்கவொரு பாயந்தனைப்புகலுனேன், தேவிறசிறநத சிவகிரிநாயகன்நகர செந்தாமரைச் சரணிலே, பூவை சசொரிந்துழுவ லொடுசண்முகாஹமலை புதல்வாவெனத்தொழுதுந ன், ஞாநிறறுதித்தவனி மீதேபுரமபுரள நனி யன்புறப்பணிவதே. (122)

தேம்பட்டர்ந்துமந மலிகோடெனப்பெருகு செறிமாழை லைச்சிறு
மியோ, காமக்கடற்குளடி யேன்முழுவிடாதுதவு கருணைப்ரவாகுநி
தியே, ஓமக்காததினெழி லுருவேயிலங்குபர வுணாவேசிவசசயிலமா
ந, வாமக்கடமபணிபு மார்பாதுறந்தாவி மானபரகாசதருவே. (டுஅ)

தருணப்பறம்பதனை யுறுமாண்மகட்டுரிய தலைவாவிளங்குபொலநே
ர், வருவுறறதென்பழனி மலைவாழருட்குலவு முணாவேநனைகருமடி
யார, மருளைததடிகருநய மணியேவடித்தகனி மதுவேயெ னககுள
துசோ, அருளைக்கொடுததுநகை யுடனேபுரபபையிரு ளகமாம்பிறந்
தையறவே. (டுக)

பிறவாநெறிக்குரிய வழியாய்ந்துணர்ந்தவுயர் பெரியோரருந்துமமு
தே, மறைமேனடிகுமர ணியமாதிரககுமா மகவேகுறிச்சியரசே,
முறியாவெழிற்குண வடிவே ணிநதகர முதலேமரசெய் லுக்குழ, ந
றைசோருடபழனிமலைசேகரத்திலுறை கைசேதனக்குவனெ. (அய)

வேறு

குரலெழுங்கனக வரியணிற துமணி குலவுநின்சரண சேவையைத
தரையெனுந்திர சலந்திக்குளடிழ, தமியனுக்கருளி லைத்தியேல்
துரிதமற்றரிய நிலைமைபெற்றுரிய துருவமுற்றமண யெயதுவேன்
அரிவளைநதசிவ கிரிநனந்தலையி னமரநதவடிவேலனே. (கக)

வேலெனுங்குலளை மாதரின்திரக வேட்கையற்றுநிலை லானமுன்
ஊலினம்பகரு நெறியினோகளபணி நூபுரங்கலிசெய் பாதனே
மாவினங்குலவு பழனியங்கிரியின் மன்னுசண்முகவி சாகநின்
பாலெனின்னல்முழு தோதியுங்கிருதபபண்ணிடாவகைய தேதரோ

ஊதுன்னிலையிசைத்துமென்பெருமையேலறங்கன்பலவாடிபென்
கோதிலாக்குலமு திததுமென்மரபு கோலமாமறைகள் கற்றுமென்
ஆதிராயகனெ னுந்திருப்பழனி யசலமேவுமுரு கோனிட
நீதவன்புபுரி யாவிடிம்புனிதநெஞ்சமேகதிய தெய்துமோ. (கங)

எய்யுமம்பைநிக ரம்பகப்பருவ வெம்பிராட்டியபிராமியின்
றுய்யவித்தமுலை யமுதருந்துமுயர் சுந்தராவின்சதாகரா
மையடர்ந்தசிவ கிரியினந்தமுறை வள்ளலேயிறைவன்மகிழவே
பொய்யிலாமறையி னுண்டையெப்பணிபு ராசனப்புனித மூர்த்தியே

சிவகிரிபதிற்றுப்பத்துநதாது

முர்த்தியேமனழல் சுந்தமார்த்துமணி மொய்யிரட்டுமல ரடவிசூழ் *
 சித்திசோபழனி மலையின்மேலவளாவி சித்ரஞானசிவ போதனே *
 பூர்த்தியாய்த்தவழி சைத்தவன்பாசபை போற்றமுடபுநிராமயா *
 காரத்திணைசிறுமி யோரகளிததுருதி கட்டிமுதநமயிகாணையே. (சுடு)

காணையின்பிடரி மேல்வருகருளை கண்கள்முன்றுடைய வாய்கள் *
 றுள்ளமபகம் ளிதது மலிபெறு சங்கமே தத்தரு மருகனே *
 வாளையமுமுத லைகயாநதுசுண மாறியுமபாதுா வெடம *
 பாளைபட்டுகுல சிதுமேனமைதருபழ வியங்கிரியின்பு ருகனே (சு௯)

முருசெறிககுமுயர் சிவகிரிக்குமா முருகனம்புயசமானமாம் *
 புரையலம்பதம் யப்பொழிபுறுபதல போகங்கேயவல மாகுநீ *
 கரியவண்ணமதி வடவையினிடரு கத்துகாணையதி வெருளியாய் *
 வருமரிககுமிய வழியையப்பகாலவ வாயமையறமன வலகையே (சு௭)

கைபறைக்கொடிய னென்றெனைகருதி கைவிடாசடியனுப்பவே *
 செயபுரல்லழியி தென்றறித்தவழி செயபுரல்லறிகை யுடுவியாய் *
 வைமமுண்டகனி வாயனுங்கமல வாசனுமபாவி வாழத்திடும *
 பொயயறுமபழனி மலையினுச்சிவனா போதமேவுசிவ போகனே (சு௮)

கனவளிக்குமிரு னைச்சொலைத்துயிராகன்களியுறச்செயுமி லதகமாம் *
 தினமணிபபுறம ருசசனப்படிவ தேசடங்குமிதி நிறறலபோல் *
 நினதடிக்கயம டங்குவாழமுயா நிலையெனக்கருளடி நிகநிடாய *
 பனிமலாப்பொழிலை னைத்துங்கனக பழனியங்கிரியி சாகனே. (சு௯)

சாகரத்தெழுவி டந்தனைப்பருதி சதுமறைக்கிழவன் மால்முதல் *
 நாகமுமபுனியு முயயவேபுகழை நாட்டிலலருளடி நிகம *
 வேகனெக்களியு தத்திநதவழி சைத்தவாமமுறை சோதிசேர் *
 நாகமங்கைதரு மைநதனெபழனி நாகமேல்வளரு மிறைவனே. (எய)

வேறு

இறையவனே யடியேன்செய யேதமெல்லாமபொருந்தாளு மிடம்
 பையிலாப் பொறையவனே செருக்கொடுசி வானுபவச் செல்வர்
 நிடம் போற்றுமெலா மறையவனே சாநதமணச சோலைவனைத் தி
 டும்பழனிமலையிலவாழ முறையவனே யகண்டசசகி தானந்த சத்
 துவநன் முனக்கையோனே. (எக)

முனைத்துணையார் தேசிகமொய்ம் புறமுமையா ளம்புதநன் முனையெவன்கோ, மளப்பிறைசே கரமகரிய மறைப்பொருளை யுரைத்திடுங்கோ மானேயோக, வளப்பொழிக்குழ சிவகிரிவாழ்ந்துவிதானந்தபர வடிவேயென்ற, னுளத்தெழுமா சறவருளவ தென்றுகொலோ புடவியெலா முணாமேலோனே. (௭௨)

மேலோரைப் பதைத்திடுக்க ணற்றுமதச சூர்குலத்தின் வேரையீர்த்து, தாலாரு மிடைத்தேவ குஞ்சரியை மணந்தது, னுப்புரப்பொன், காலாநின் னருட்புகழைச் சந்ததமும் வழிப்படியென் கலுடமென்னு, மாலார யென்வந்தியா காடிறத்த தென்பழனி வரையுளானே. (௭௩)

வரையிலா னந்தவர வாரிதியி லாழ்ந்திலகுர் வாப்பைமபாளர், கருவிலேசோந் துமனக களிப்புடனிற பொற்றாதுகருத்தழிந்து, பர்விலோசனமடவா ரிசசையின லழிந்தமிழிப் பர்வச்சுற்றறு, முரையெலாந்திருச்செவியி னுழையுமோ தென்பழனியோங்கலானே. (௭௪)

ஒங்குமமபோ ருகத்தவனும் பொன்றுவன்பா வளைக்கோட்டையு கந்தன்பாகத, தாங்குமெழிற கரத்தவனும் பொன்றுவன்பா டகன் தவெளி தனிவெப்போதும், பாங்குடனவாழ மண்ணவரும் பொன்றுவாபாண் டாங்குருடபாலனாகும், தேங்குலவுஞ் சிவகிரியோன் வேலெடுக்கா விடினுயாகோத துரையினோரே. (௭௫)

கோத்திவாண்டகையிழைத்த "நன்னிலைப்பேழ தனிவெழுந்து குரவன்விண்டு, சாததிர்மா மறைத்துதிக்குந் தற்பரனல ஸ்டப்பாங்காசாரந்துவாழுஞ், சூத்திரநுண் ணிடையுமையா ரீனறவயிற்படையுடைய துரையைவியா, காததிர்மாஞ் சிவகிரியிற கண்டாரத்தை தீர்த்து மனக களிப்புற்றேனே. (௭௬)

களிப்போடம பூவையாக ளாடுமணக்கம்பாய்த்து சமுனியெல்லார், தளிாததோங்குந் தென்பழனி மலைமுடிமேல் வாழ்மருட் சாமிநாதன், வளப்பாத வாரிசத்தை யாவமுட னெஞ்ஞான்றும் வாழத்தியின்பம், விளைக்கேடி லுவகைகளை யடையவரு, வீராபவிபுலையோரே. (௭௭)

புலையுறுப்பை மெய்யெனவெண் ணுறுமதியோ காணுவம்புத்தனே மூன்று, மலமொழிந்த வறிவாளர் பெறுநிதியே பழனிமலை வாழவேயென்சஞ், சலமகற்றி நின்சாணைப் பொற்றொழி யாருநதிமா தளிமக்கோவை, பலவித்தோ திமமாது களிக்குமெழிற சிவஞானப்பாண்மையோனே. (௭௮)

மையுலவுங்கண்மடவா நிச்சைமுநிற்றுயயுநெறி வாய்க்கவுந்தன்,
செய்யுதிருக்கருணைதர வேணுமிலாவிடினுலகுஞ் சிறியனேனே, வெய்ய
யவனென்றேசமிக் கிழக்கான பெயரெடுப்பேன் விரைந்தாட்கொ
ள்வாய், மொய்யிடட்டுந்தண்டலைகு முனிசிவவேதண்டமுறை மோ
னவாழவே. (௭௯)

மோனநிலையாய்ச்சிலையா லடியினின்பூ ருவங்கூரவன் மூர்த்தங்கொ
ண்டி, ஞானமுனி வாக்குநல்வ ரனுமான மொழ்ததநிருநாமனுளான்,
தானுவகை யுறிகமா னந்தாக கிப்பொருளோச சாற்றுமேலாம், வா
னவனே யனந்தநித தென்பழனிமலையினிலவாழ் வரதனையோ(அய

வேறு

வரநதிசூடியசசடிலன் மகவேநன் மணித்தோகைப்
புரையின்மேல் வந்தென்மண்ப புன்கண்ணித தாளுதியோ
கரையிலுருட் சிவபொகக் கநிரோபுள் ள்சைபாடும்
வினையெறிப்பூம பொழிற்பழனி வெறபிலுறை யின்னமுதே. (அ௧)

இன்னமுதே யுயிர்த்துணையே யிரணியமே மறைநான்கும்
புன்னுமருட் கடலேதென் பழனிமலைக் குநமணியே
மன்னுமெழிற் சிவஞான வாழவேநற கருணையுறும்
அன்னையினும் பரிந்தாள்வா யடியேனுன், னடைக்கவமே. (அ2)

கலக்கமிலா இன்னமனநின் கழற்புகழை யெந்நாளும்,
விலக்கமிலா திசைத்திடவோ விதிவழிபைப் புகலுதியோ,
இலக்கமிலாத்தவமுனிவ ரேற்றுமெழிற சிவகிரிமேல்
அலக்கணிலா தோங்குமரு ளானந்தப் புண்ணியனே. (அ௩)

புண்ணியனே யுலகையெலாம் புரக்குமெழிற் பூங்கடப்பங்
கண்ணியனே பழனிமலைக் காணனேதிராநருங்கூர்
திண்ணியவேற் படையுலகே செவ்வியெல்லா நின்னடியை
எண்ணுமடி யேன்மனத்தி னிடரொழித்த லாகாதோ. (அ௪)

ஆகாதென்றெளியேனே யாதரிக்கா விடினந்தோ
மோகாதி களின்முகி முற்றுமழிந திடுவேன்கா
மேகாதிபன்விபுதர் மெச்சுமெழிற் கூாவடிவேல்
வாகாதிருப்பழனி மலைஞானதேசிகளே. (அ௫)

தேசிகளே விப்பிரமத் தெண்டிரைசூழ் திணைவனத்தின்
மாசடைந்தென் மனக்களப மதததுழலா வகையதன்மேல்
ஆசையுட் னிவாந்துடை யாற்றிலிவாய் நயப்புறவே
வாகமுல்லா வெழிற்பழனி மலையீதுவாழ்பவனே. (அ௬)

வாழ்நறுங் கனிவெழுத்து வடிவமுத மிகப்பெருதி
ஆழவலை யெனப்பாறி யளிமுழக்கும் பழனிமலை
வாழ்முருட் புண்ணியனார் மணியோமப் பொடியணிலோர்
ஏழையெலா மகன்றுசிவப் பேற்றையடைந் துய்குவரே.

(அ௭)

உய்யவகையறியாம லுழலுமெனைப் பற்றுடனே
வைப்பிசை தடுத்தவன்சீர் வண்மைசனைப் பேசவைத்தான்
செய்யெழிற்பூங் காவனஞ்சூழ் சிவகிரிசூழியில்வாழ்ந்
துய்யசடாட்சாநூனச சோதிவடிவேற்கானே.

(அ௮)

கரமெழுமா மணிப்பணிபூண் கண்ணுதலா ரிடப்பாவை
தருமணிதே மற்படானோ தருணமுலைக் கீரமுணும்
அருணநிறத் துவாவாயற் புதன்வாழு மருட்பழனித்
தருமலையைக் காணவழி தீவினையெ லாமறுமே.

(அ௯)

மேகவிரா சிகஞாடு மேட்டிமைசே ராருட்பழனி
நாகமுடிமேலோங்கு நாயகனே நின்னடியை
யோகமிழைத் திடுமடியே னுள்ளமுல்வப் புறமாசின்
வாகுலவுந் தோகைமிசை வருவதினி யெந்நாளோ.

(௧௦)

வேறு

இனிதாமறை முடிவேயெழி விறையேசுகவடிவே
அனலேறின னிலமாவணி யலர்மேவிய வினையாள்
முனமேகொடி வருளாடிய முருகாவரிமருகா
தனியேசிவ கிரிசேரதி சயபூரணவிபுவே.

(௧௧)

வேற்றாருயிர் களையார்வடி வேலேந்தியமுருகா
மாற்றேனறுள் வணிமாயவன் மகிழ்மோகநன்மருகா
ஆற்றாருய் வருளாற்றிடு மமுதேசிவகிரியா
வற்றாக்கொடி யுடையான்றநு மெழல்சேர்ச்சிறுமகவே.

(௧௨)

மகமாமுலைக் குறமாதுள் மகிழ்நாயகவணிகேர்
சிகிமேல்வரு திறலோயனு தினமேற்றிடுமெளியேன்
அகவேதனை யறவேத்தரு வருணீட்டிமற்புதனே
குக்கனேசிவ கிரிமேல்வளர் குணஞானவிண் மணியே.

(௧௩)

ஏறாவி வருநாளுன தெழில்சேநய ரொளியை
மாறாதுரை செயுன்மனமைய மந்திவோடரு ஞாதியோ
கூறாய்வுடி வயிலேநதிய குகனேசிவ கிரிவாழ
ஆறானன நிதியேயெம தறியேயதி பதியே.

(கௌ)

பதியேயொலி சொயநாபுர பதனேமுள நியில்லாழ்
விதிமால்முனி வாகளபொறுநன் வியன்மா மணிசகடரே
நிதியேசிவ கிரிசேகர நிகழ்பூரணவடிவெ
கதியேகதி தருசண்முந கருணையவெனியே.

(கதி)

வெனியேசுட ரொளிரோநரா விடைரோன்களி யறவே
வினியாமன்றப் பொருளோதெழில் விபுலேநிலநடுவே
முனையாரயிறகா மாதுமைமுனையேகரு பூதில்சோ
நளியாபொழிற் புடைஞ்சிவ நகமேவுசிறக்கமே

(கௌ)

சுகமேவெளி யகமேயெழிற் சுதைவாரிதி யமுதே
முனிலாசிவ கிரிவாழ்பா முதிரானசெஞ்சுடரே
தகைசேருன திருகாணமலா சனையேதொழு மடியேன்
அகமாமிரு ளறவேதிரு வருளாடுதிரசே.

(கௌ)

அரசேசிவ கிரிமேவெழி லமுதேவழி யடியார்
புரைவீயுற வருளாடுபா பொருளோமழை பொழிதா
மரையோன்பணி மணிநாரக மறைபஞ்சாசுகமே
உரவேற்கர நிதியேயெம துயிரோபர வுணாவே.

(கௌ)

உணர்வேயெம தறியேபரு வருவேநன்ற யெறிபூங்
கணைவேடனை விழியாலெரி கருணையனிடமா
மணிமாதுமை பருள்கோமள மகவேவரி வினைசோ
பணைகோல்சிவ கிரிமேல்வளர் பரமாததநின் மலனே.

(கௌ)

மலாமேல்வள ரெழின்மானினி மருகாகழல் போற்றி
பொலனோசிவ கிரிமேவிய புனிதாகழல் போற்றி
நலமேயருள் புரிவாயருரு நாதாகழல்போற்றி
சிலைநோபரி புரமவேயந்தி சீராகழல்போற்றி

(ரா)

முற்றிற்று.

சுனமயம்.

திருவையாற்றுப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

இஃது

திருவையாறு.

மஹா-ராஜா

அப்பாவு ஆசாரியார்

குமாரா

நடைசதாசொன்னுங் காரணப்பெயரெய்திய

முத்துச்சாமி பராகியால்

இயற்றப்பட்டது.

—*—

சென்னைப்பட்டினத்தாசாரந்த புரசைப்பாக்கத்தில்

ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற

பு. ஏழுமலைப்பிள்ளையினது

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—*—

சுககில (ஹு)மசிஸ்.

உ

கடவுள் துணை.

சாற்றுக் கவிகள்.

திரிசிரபுரம் மகாவிதவான்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ - மீனட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களியற்றிய

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூங்குவீரத்தடத்துளதன்முதலிலவர்காட்சி
புயலகத்துதுழையுமிளமதிநிகருமருந்
தேங்குதிருவையாற்றினமவளாததாளபாகு
செலவருளமகிழ்பதிறுபபத்தந்தாதிகா
ரோங்குவிருப்புறவின்துணைநனைலலொழுக
முபசாரமொப்புரவுமுதலியபலகுணமே
தாங்குபுகழ்நடராசதாசனியன்முத்துச
சூரமியுதினொனும்போதரித்தகவிவலனே.

தும்பகேரணம் புரோவின்சியால் கல்லிங்கமிழ்ப்புலவர்

திரிசிரபுரம் - ம-ந-ந-ஸ்ரீ

திரயாரயசெட்டியாரவர்களியற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவளர்மருமத்தொருபெருந்தெவைத்தேவியாவாமத்திலமைத்த
வொருபெருந்தகையார்திருவையாற்றமருமுத்தாமர் திருவடிக்கன்பு
பெருநுறுபதிறுபபத்தந்தாதியொனும்பிணையலைவனைந்துநன்கணிந்தான்
உருவளர்முத்துசாமிநாமங்கொண்துபுகழ்புனைந்தமேலோனே. (௨)

தஞ்சைமாநகாம் வித்வான்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ - மதுரைமுத்து உபாத்தியாயரவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பூமேவுபொன்னிபடர் புனனுடிலவருநான்மைப்புனிதாசொற்ற.
தேமேவுதமிழ்புனைந்தவையாறன்புகழ்படிப்பான்ரிசைமுகத்தோன்
நாமேவுகலைமடந்தையாண்பாலாயவதரிப்பநன்காராயந்து
பாமேவுவிசுவகுலவப்பாவாசாரிவரபாலகை. (௩)

புகரறுமத்தலத்துதித்துதற்பெயருங்கரவாமற்புகனடேச
நிகரறுதாசனெனுமுத்துச்சாமிபாரதியர்க்கிழம்போபுண்டு

சாற்றுக்கவிகள்.

வெஜ்யபுரம் மலையாளஸ்கூல முன்னி

ஞ்சைமாநகரம் - ம-ந-ந-ஸ்ரீ - பொன்னுச்சாமிபிள்ளையவர்களிபற்றி

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிறுத்தம்.

ஆலிடையமாநாங்கிருடிகட்கருளியப்பாபுரப்புவலவர்பாடலுக்கிங்

கேலிருசெவ்வித்தாளுமையாறணியையடிபன்னியத்தேமேற்

சரீலுறுபதிற்றுப்பதினந்தாதிசாறவினவரினப்பிறவே

மூலமாம்விசுவகுலநிலகபடிபீரமுத்தெனுஞ்சாமிபாரதியே. (10)

ஸ்ரீசுயமரேகாசகவாமிதன்பரமபுர

திருவையாறு சிவானந்தசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பதினாஞ்சுரிகழிநெடிலடியாசிரியவிறுத்தம்.

நாருலவுதென்றைசாறவகுபேரொழிநெடிலங்கடலுநுமுலகுபுரங்

கண்வினைஞர்சுலதிலகனையாவுசெய்துநாநாவுதித்த

நுலவுமன்பன்முத்தசுசாமிபாரதியெனத்திகழ்நெடிலதாசன்

செல்வமலைமகளினொடுமையாற்றில்வாழ்கடவுறுருவடியிலன்புகூர்ந்தே

நாருலவுமின்பதிற்றுப்பதினந்தாதிபன்னியாசகிகுனனிப்ப

படிப்பவாகள்கேட்பவாஉணையுமாளுருருவான்புராரிகேசனருளால

நுலவுமிமமையிற்சகலநாக்கமுதநாந்திடபின்பிடுவாநிபபே

ரின்பமயமாவரிககவினுறுபயனைமெவ்வணமுறைததுமாநோ. (11)

திருப்புரமபயஸ்ரீநாதசுவாமிகளபரமலாகருளிய

திருவையாறு - பஞ்சநதசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

எண்ணீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிறுத்தம்

புருணிறைந்தாநந்தநடம்புரியாநின்றவையாற்றடியினைமாமலரின்றேனைப

ருகுமளிதன்மனமென்றிசைப்பாவாலேபதிற்றுப்பத்தந்தாதிபாடினால

பெருவிசுவகுலவப்பாவாசாரிககபேடசைமைந்தனெனவளாநடேசதாசன்

நுதுபெறுபாவலர்கள்வேந்தனாகிவிளங்குமுத்தசுசாமிபாரதிமெய்யோனே.

சுருதி

கும்பகோணம்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ - வைத்தியநாததேசிகரவர்களிபற்றிய

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிறுத்தம்.

நவமணிகொழிக்குங்காவிரிவடபானண்ணுமையாற்றிடையன்பர்

பவமொழித்தருளும்பஞ்சநதீசர்பரிவுறுபதிற்றுப்பத்தென்னுந்

தவலிவந்தாதிபுனைந்தணன்முத்தசுசாமிபாரதிபேருங்கல்விச

சுவைதெரிபுலமையுறுநடாசதாசனஞ்ஞாயவன்மாதோ.

(12)

தஞ்சைமாநகரத்தைச்சேர்ந்த இராமநாதபுரம்
ம-நா - நா-ஸ்ரீ - சின்னக் கீதம்பியாபிள்ளை வரிகளியற்றிய

அறுபேர்க்கழிநெடி லடியாசிரிய விருத்தும்.

சீரார்ப்புலியிற்காமழைபூ சேர்மின்றேனேமாரியதா
லாராகூழ்வான்றோய்வபல்கு றையாற்றிடைநின்றியாவுமளி
நீரார்சடிவன்மேற்பதிற்றுப் பத்தந்தாநிறைத்தணிந்தே
பேரார்புழுத்துசசாமியெனு நடுசனடியான்பிறப்பற்றான்.

மஞ்சகசுபபம உபாத்தியாயர்

ம-ந-நீ-சொக்கலிங்கம்பிள்ளையவர் களியத்திய

என¹ மகழி² உடலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தீர்வளாபு குசோலைவளாபுசேனையாற்றுச
 சிவபெருமானநிநுமாபிகேநாபநெறுபபந்தாம்
 போனளாததாபுபுலகலபுரியாதுவன்ம
 பெறுபுவளாபுசேனியமுநமபெருகசெய்தான்
 நின்வளாபபநிநுமாபிசகவதிடோட
 நிபுணவபபவபாசரிநெபமைந்தன்
 பாவளாகலவிகேடலாபுததுசசாம

பாரதியென்றியற்றபெயர் கொளபண்புளானே.

(u)

தஞ்சாவூர் மகாலக்ஷ்மி நாயகர்

ஐ, இல்கூல் முனிஷ்-ம-ந-ந-ந-ஐயாச்சாமிபுரீனாயகர்களியற்றிய

அறுபாக்காழி ௧௦ லடியாசிரியவிருத்தம்

வனையெனும் தரத்திலுல பத்தொ ி ி நித்துப்பப, மகடலைமதித்தமான்முன்
நிரையுடன்வாள்வாககளித்திலுல போறபாவலாக குறிதழுவகல்விக்
கனாநிலையிலாப்புண் ித்தையறிவாறகடைந்துபொருள்காட்டுமேலா
முனாநிலைதோநிலையுமுழந்துசசாயிபாரதிககிணைவேறுண்டோவம்மா. (நு.

திரிசிரபுரம் மிஷியனிஸ்கூலமுனிஷி

ம-ந-ந-ஸ்ரீ.ப - அண்ணாச்சாமிபிள்ளையவர்களிடத்திய.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகுதொழுமையாற்றிலமர்ந்தருளுமெனவடிவமுடையார்க்கியாண்மெ
பல்புலவர்க்களிப்படையச்சொற்பொருளினயனமைத்துப்பரிவாற்சுற்று
நிலவுறவிப்பாமாலைசூட்டினனூளியதவநிறைவாற்சீர்த்தி
யிலகுமுத்துச்சாமிபாரதியெனவேயபிதானமியைந்துளானே. (ம)

(v₂)

சும்பகோணம் புரோவின்சியால் கல்லிஜ் தமிழ்ப்புத்தர்தர்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ-தியாகராயசெட்டியாரவர்கள்

மாணக்கருளொருவராகிய

திரிசிரபுரம்-ம-ந-ந-ஸ்ரீ-சதாசிவம்பிள்ளைபவர்களியற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

பார்பூத்ததெய்விகப்பதிபலவுண்முதற்பதியாம்பரவையாற்றிற்
சீர்பூத்தவறம்வளர்த்தாளுடன்வாழுஞ் சிற்பரன்றன்செய்யதாட்குப்
பேர்பூத்தபதிற்றுப்பத்தந்தாதிப்பாமலைபிறங்கசெய்தா
னோபூத்தவப்பதிவாழ்முத்துச்சாமிபுலவனெனுமேலோனே. (உஉ)

திருவையாறு

ம - ந-ந-ஸ்ரீ - அப்பாத்தனாத்தேசரவர்களியற்றிய

என்றோக்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

திருவையாரம்பொலியுமகலஞ்சோந்தோய்

ரிசைசு கனிந்திரன்மாதவருபுவந்தேய

திருவையாரம்புலிசாணவியாவேணி

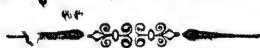
திருவையாரம்புகளொடுகாயிரிநாநுழும்

திருவையாரம்புமாந்தருளுமெம்பிரானமேற

சிறந்தபதிற்றுப்பத்தந்தாதிசொற்றான்

திருவையாரம்புவனகலவிமிககானகறோர

திலகனமுத்துச்சாமிபுரத்தியென்பானே. (உங)

சிறப்புப்பாயிரம்.

திரிசிரபுரத்தைச்சோந்த உறையூர இயற்றமிழாகிரியர்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ-முத்துவீரஉபாத்தியாயரவர்களியற்றிய

நிலைமண்டி லவாகிரியப்பா.

மாயிருஞ்ஞாலவரப்பிருளகலப .

பாயொளிபரப்பிப்பகல்செய்வானிற

குடவனையினங்கள் கொழித்தவெண்முத்தம்

விடுசுடர்வீசியவியன்காவிரிகுழம்

வளமலையென்றதிவாழியவொருவன்

களமலையாஸ்காலகங்காளன்

பைந்தாரிதழிப்புகவன்பதிற்றுப்பத்

தந்தாதிநன்ருவாக்கித்தருகென

வகனிலத்துயிராக்கருமரியநன்மனனும்

பகர்தரவினாநும்பாக்கியமாமெனப்

புறந்தமிழ்ப்போதினைப்பருப்பதமுனிவன

சிறப்புப்பாயிரம்.

மைந்தருநிலம்மாந்தருளியருளியும்
வியப்பீறவியற்றினன்விச்சுவசிகாமணி
யாழிப்பின்முத்தமிழ்க்கடலயிந்திரமுதலிய
விலக்கணவிலக்கிய மெல்லாமெனிதுணர்ந்
துலப்பருநாற்கவிக்குறையுள்விதிப்பொடு
விலக்கவுமாற்றல்சால்விற்பனதடாக
நலத்தருநடேசதாசெனுமொருகாரணப்
பெயரிருசிலனெலாம்பெட்புறவிளங்கப்
பயன்மிகுமுத்துசுவாமிபாரதியே.

சாற்றுக்கவி.

எண்பேர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
பிரமநவம்பருகாவிந்தப்பிராநெடுபொன்னகாக்கிறையும்
பரவியமுக்கட்பசுபகிரிமாய்ப்பைங்கிளிபுடனமர்ந்தருளும்
விரவுமையாற்றுப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதியைவிளம்பினனியற்றமிழி
வரமிகுமுத்துசுவாமிபாரதியென்றுரைதருபுலவர்கோமானே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

புனவாசல தமிழ்ப்புலவா

ம-ா-ா-ஸ்ரீ - சூழந்தைவேலையரவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

பொன்னுருமிளிர்ந்தும் பொதியவிழ்த்துக்காற
துன்னிசைபயிலுஞ் சுருமபொடுநிமிது
முண்டுவப்பொடுகான்றொழுதியநவந்
கண்ணகன்சாரற்காணப்பொழிதவி
னனையப்பணையொர்இநளிகுவட்டிவரந்து
வயினெறிந்தெயினர்மண்டபந்முடடிய
காழகிலெழுந்தகமழ்புகையூட்டி
விரித்துநீர்புலாத்து மென்குறமடவார்
தாழகருங்குழலைச சூழமுகிலென்று
மொண்ணுதலமரர்க்கண்ணல்விலென்று
தேய்நதிருமருங்கை வாய்ந்தமின்னைன்று
நசையருமதுரசந்தருமதா
மிந்திரகோபமெழீஇயினவென்றுஞ்
செவ்விதின்முளைத்த சிவ்வெண்ணகையைச
சுரும்பகலாக்கற பருமபினவென்றுஞ்
சங்கொளியகாசசெங்கையைப்பைங்கெ

மழையெனக்கொடும்பிறமந்திகவன்று
மெய்த்தவமுனிவர்முத்திக்கட்பெய்
யிழுதுண்டெழுநாவெழுமிகுபுகையு
நித்திலம்வெடிப்பநெரித்ததிங்கழைச
சாறபுகையுநாறுதனப்பொழிவிற்
தொம்பரிலிவர்ந்துபம்புமுகிலபார்க்கு
நன்னலம்பரவுன்னகர்வாழுவோன்
அந்தணவலம்புரிதந்தவெண்ணுத்தென
மெச்சபுகமுயர்விச்சுவகுலோத்தமன்
குறிப்பறிந்துதவும் விற்றறகுபிணன்
ஓவாச்சீர்த்தியப்பாவாசாரி
செய்தநற்றவமே மெய்தெரிவடிவமா
நிலமிசைவந்தெனவுலகமவியந்துபாபத்
தோன்றியபெற்றியான்றருளாமணி
பாற்கடடோன்று பருவநாண்மதியென
தூற்கடலாய்ந்து நுவலுங்கலவியு
மைபிருளொருவிவான் வருமிளங்கதினொன்
பொய்யிருளீழ்மத்தொரீஇப் பொலியுமவாயமையும்
பொறையும்புகழு நிறையுநன்னேயமும்
பலவளமபெருகும் பயோததியனைய
செல்வமுஞானுஞ் சிறத்தன்மையன்
அல்லும்பகலுநலலருணடம்புரியும்
வல்லபிரான்கழல் வழிபடுகின்றதையன்
நிகமாகமநெறியிதித்தர்
தகைமைகூர்முத்துச்சாமிபாரதிபே

சுதர்ப்புப்பாயிர முறையிது.

சாற்றுக்கவி.

தஞ்ஞைநாகரம் மலியனிஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம-நா-ந-ஸ்ரீ-கோ-இராமகிருஷ்ணப்பிள்ளையவர்களியற்பிய

எழுதிநகழிநெடிடையாசிரியவிறுத்தம்.

காங்கவிகைநிறுத்தியோராழித்தினகரன்ருலநிருபரைப்போல்

கண்மாஞரீலமபரவறுதஞ்சையம்பதிதனினைமுறையே

வகணும்புகழ்ச்செய்யகோனடாத்தியெழிலவரிச்சுரும்பர்ப்பாணமிழற்.

நாகவழிநுந்தார்ச்சிவாஜியென வியற்போகொண்டினோன்புரந்தசோஷுட்
[நிள (க)

விரிகடவுட்பொன்னிநின்றிசுழ்திருவையாற்றெம்பிரான்ருட்டா

ரமிசைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதித்தார்வனைந்தினிதன்பொடுமணிந்தான்

ரதருகலவிவாய்மைநலலொழுக்கமுயர்குணமுக்கமுமிக்கோன்

ரபுகழவிகவகுலமணிமுத்துச்சாமிபாரதிபெனுந்தகையே.

(2.)

கணபதி துணை :

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாற்றுப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிறுத்தம்.

சீர்பூத்தசெழுந்தரளத்திரள்கொழிக்குந்திராவுபுணரிசிறந்துருமும்
பாபூத்தவையாற்றுப்பரசிவன்றாண்மேற்பதிற்றுப்பத்தந்தாதிப
பேர்பூத்தவிசையலங்கனவின்றணிவான்முக்கணிளமிறையையேய்ப்ப
வோர்பூத்தவொருகோட்டைங்கரக்கருணைமதகரிதாளிநைஞ்சிவாழ்வாம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

சபாநாயகரீதுதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிறுத்தம்.

அருமனைப்பொருளாயவிரிஞ்சன்மாற்கரிதாயடியவரன்பிணுக்கெளிதா
யிருநீனிவராகாபருமாரமுதாயெண்ணிலாவுயிர்களுககுயிராய்க
கருதியநாலவாக்கரும்பொருளுரைத்தகாட்சியாய்ப்பொறப்பொதுவெளிபுட
முருநடம்புரியும்பொருள்வாடிவைச்சிந்தையுளிருத்தியின்படைவாம்.

ஐயாறப்பரீதுதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிறுத்தம்.

இரவிதன்குலசகரதவேந்தனுக்கெழிவிரிசுதிநிகிகோட்டின
றரிசனத்தொடுபெற்றகருமைந்தனுந்தந்துணையர்மோககம்
பரிவினிறறருதிருவையாற்றுவையான்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
தெரியனின்கழன்மிசைபுனைந்தேத்திடத்திருவருளபுரிவாயே. (உ)

அறம்வளரீத்தநாயகிதுதி.

கவிநிலைத்துறை.

புலவர்போற்றுமையாற்றெமதிறைவனைப்புழு
வுலகம்பாவையுமீன்றுபலலுயிர்களுமுய்ய
வலகிலாவருளொடுமெண்கமம்வளர்த்தவள்ளசெஞ்
சலசவாண்மலர்ப்பூஞ்சரண்முறைமுறைதாமவாம். (ங)

விநாயகரீதுதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிறுத்தம்.

அரணமுணர்ந்தசிலாதநன்முனிவர்க்கருளுசெய்தியுத்திகிழி

பூரணமதூரவாக்கெனக்குதவுபுண்ணியனுமைதருதிறுந் தை
வாரணவதனப்புங்கவன்கமலமலர்ப்பதஞ்சிரமிசைகணிவாம். (ச)

சுப்பிரமணியர் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வண்டருமருமலிபூந்தண்டலேகுழையாறன்மலர்த்தாள்போற்றக்
கண்டகாசுரர்குழுவைவென்மரர்மான்குறமாக்காந்தகுதித்
தொண்டர்போற்றிடநடனமிடுகதிபபைநதோகைமிசைத் தோன்றுஞ் செ
கொண்டவேற்கிறையிருபொற்சரண்முடிமீதுளமகிழ்வுகூர்ந்துகொள்வாம். (ச)

சீரகவதி துதி.

தரவுககொச்சககககிப்பா.

பிள்ளைமதிவேணியையாறறெம்பெருமான்றுதிபேச
வொள்ளியமென்பசந்தோட்டி. ஹாறறிருந்துறவொழுகும
வெள்ளைநரினததவிசின்மேவியுலகேழின்ற
தள்ளைவிகாந்தைதுணைத்தாண்மலர்கடலேககணிவாம். (சு)

திருநந்திதேவர் துதி.

எழுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒப்பினற்புகழ்ப்பருளளமுவநதுகண்ககிகூரவே
சுப்பிரககயிலாயசேவையளித்தவன்னுதிசொற்றிடக்
கைப்பிரம்புகொடுமெப்பொண்டா காலுமா முடி தாககிடுந்
செப்பருந்திறநதிகுசுவடிசென்னிசோததுவனாகுதவாம். (எ)

தீமழாசிரியர் துதி.

அறுசீரககழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பபாகவதர்போற்றுமந்துழாயலங்கற்றிண்டோண்
யவன்வடிவைப்பலலோவணங் னுழாவிவிங்கமாக்கி
யேயமாமலயமவைகியினியசெநதமிழ்விரித்த
தூயமாமுனிவரன்பொற்றுணையடிககனபுசெய்வாம். (அ)

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தீதாயனார் துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சமமீதுமாதொன்பினிப்புரண்டவிண்டுபோற
ருமலைந்திடாதுசெந்தமிழ்ப்பணைதியென்பினை
வாமமங்கையாககிடுஞ்சிறந்தசண்பைமன்னாதா
ணைமமோடிறைஞ்சிழக்கணித்தனைப்பழிசுகவாம். (க)

திருநாவுக்கரசராயனார் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஒலஞ்செறியாழியிற்கந்து னுறுநற்புணையாககையே வி
கண்டெய்விவின்கவணவம்நகரக்கொடுகற்றவர்களை

கொன்மின்பினியுடையினெனிகா...யெய்தமெனின...கரகரவையாதமெம்பெருமான்பெயருதலாதிகருவையா

அவையடக்க - முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-விள.

நூ ல்.

அறுசீரகழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நுபுபொறபாசெமமணிமாபன்சிறையோதிமீதுறைவோனைந்
நுபுபொறபாாமன்னிமையவர்மாதவருமபரவையாறவவளா
நுபுபொறபாமென்சிறையறுகாலவரிவண்டிமிர்பூந்துணரிதழி
நுபுபொறபாதண்டிறையுமணியொருவாநின்றாடருவாயே. (க)

தருவாயனந்தன்மீதுறங்குதண்ணமபுயநேத்திரனேனத
துருவாயனநதநாட்டாகிணடுணராபபதனேபனைகறிதசெடி
குருவாயனநதமபேட்டிடுகுலவையாறவருமறைசொற
நிருவாயனந்தநின்றொழுமபேசியியேனசெய்யத்திருவருளே. (2)

அருளாரமுதபபெருங்கடலேயகணித்தினாயெறநிடவலறித
தெருளாரமுதவுலையினநகிகழையாருசரிமுறகா
மருளாரமுதநியனவிழிவீலையிழமுலாதழியுசொற
பொருளாரமுதத்தொடுமுனையேபோறறுமவரமயானவேண்டுவினே. (3)

வனமாதரிக்குமொழியுமையாவயங்குபங்காவெனவிபுத
ரினமாதரிக்குவலயமுற்றேயிறைஞ்சமுன்றளசரனென்பபோந்
தன்மாதரிக்குங்கடனுனககேதறுகடசுவேதமாலவிடைவா
கனமாதரிக்குமெய்யாமானகையாவையாறமெம்பரனே. (ச)

பரவாரணா குயிறுமநதாபதாவாழவுறமுமமதசுகிறுநேத
திரவாரணா பகுனநிடவுரித்ததேவேயையாறநிறைவசப
கரவாரணா பகுனகொங்கைமின்றாகாமததுமுலாதருளபொறிசுருட்
டரவாரணா பகுனவிலைமலருமணியோயபணியோககருளசிவமே. (டு)

சிவசங்கரவானவாவணங்குடிதவனசமலாததிருப்பா
தவசங்கரவானிளமதிசசெஞ்சடையாதருமசமவாதத
னிவசங்கரவாவையாற்றுநிமலாவருடநதெனக்காவாய
நவசங்கரவாமபரவிடங்கொணமபாசெம்பொறசெழுஞ்சுடரே. (சு)

கடரோகமலங்கலுமணிசசெஞ்சுட்டராவும்புனைவோயென்
னிடரோகமலக்கோளகற்றியினிமைதந்தாயன்பருளத்
தடரோகமலத்தாதனைநிபுடரன்றவளிநாண்மதனெய்யப
படரோகமலத்தனந்துவினம்பனைகுழையாற்றெழுமபொருளே. (எ)

பொருந்தவரிமாசலமெனமுப்புரமும்பொடித்தநாளெருநாயப
பிருந்தவரிமாலகமந்தேத்தம்பெரியோயரவமுனிக்குமருள்
திருந்தவரிமாவூதியுனந்திகைப்படுதனம்புரிந்தையாற்
பிருந்தவரிமாபபுரிசுமலத்திறைவரவருவனவசுதுளைறிகே.

பஞ்சுன திகைத்துப் பவவித்தறவிட்டு நஞ்சுமப்பரணே.
பஞ்சுன திகைத்துப் பவவித்தறவிட்டு நஞ்சுமப்பரணே.

அம்பரவக்கருமைக்கடற்றுவிடல்சேர்முருகுத்தன்மலர்விறியும்
அம்பரவக்கருமைக்கடற்றுவிடல்சேர்முருகுத்தன்மலர்விறியும்
அம்பரவக்கருமைக்கடற்றுவிடல்சேர்முருகுத்தன்மலர்விறியும்
அம்பரவக்கருமைக்கடற்றுவிடல்சேர்முருகுத்தன்மலர்விறியும்
அம்பரவக்கருமைக்கடற்றுவிடல்சேர்முருகுத்தன்மலர்விறியும்

(ம)

எழுதிக்கழிநெடிடையாசிரியவிறுத்தம்.

அடைக்கலம்புருந்துனடிதொழுதுகிறைஞ்சியாகரவென்றமாற்காழிப்
படைக்கலமுதவுகருணையங்கடலேபகாரும்பழமுறைப்பொருளே
புடைக்கலனிலங்குமப்பிகைமகிழும்புனிதனெமெய்யடியவார்நெஞ்
சிடைக்கலந்தருளும்சேனையையாற்றிவைவெனையெண்ணையாள்பவனே(மக)
பவக்கடலமுந்நிலமுந்நுமென்றனக்குன்பகப்புணையளித்தின்பீமேயு
தவக்கடலுனக்கேவமணிகொழிக்குந்நங்கநீர்ப்பொன்னியும்விசும்பார்
துவக்கடலமுந்நிலமுந்நுமென்றனக்குன்பகப்புணையளித்தின்பீமேயு
ருவக்கடலமுந்நிலமுந்நுமென்றனக்குன்பகப்புணையளித்தின்பீமேயு

(மஉ)

கனக்குந்தரானின்றிருவடிதொழுவங்காணவும்வழுத்தவங்கடையேன்
நன்குதமேவாததண்ணருள்புரிந்ததற்பராபொற்பிலங்குசடா
னன்குதமேவாததண்ணருள்புரிந்ததற்பராபொற்பிலங்குசடா
வனகனத்தவாரிசமென்மலாவாவிவயங்குமையாற்றெழிலரசே.

(மக)

அரவிந்தமாதுமகிழுவிறிஞ்சனவிறிதாயசிற்குடநே
பரவிந்தமாகணமும்புணையோயுன்பாதமேகருசமைந்தருஞ்சி
கரவிந்தமாதிரமடக்கியோன்முறளாகவுமருளபுரிந்தவையாற்றிச்
சுரவிந்தமாதிலத்தெனக்கினிதருள்வாய்தொண்டர்கன்பருகுமாரபு(மச)

அமுதமேயன்பேயருட்பெருங்கடலேயருமறைமுடிவிழப்பொருளே
குமுதமேயனவாயிரமதாநெடுங்கடகொம்மைவெம்முலைகருங்குமுலார்
தமுதமேயனவாவிடென்பமென்றுமுல்வேன்றனைவையித்தடுத்தாண்டாய
கமுதமேயவரிசசடிவையாற்றுக்கண்ணுதலேக.

(மரு)

தலைவணங்கிலைந்தாளேநாநஞ்சேர்சாற்றிலைம்புகற்றே
தலைவணங்கியினும்பொலிநமதுருளமெண்ணிலையென்புணவாண்டா
தலைவணங்கிளாமாவினேககணையாகியையநந்திக்கடவுளேசெம்பொன்
தலைவணங்கிடவுங்குனிததுமுப்புரமும்வல்லையெனின்தப்பேரொளியே(மசு)

ஒளிமதிககற்றைவார்சடைதுலங்கவுமையொருமேசத்தோன்றிக்
கனிமதிககடையேன்றனைத்தெளிவித்துன்காட்சிசுந்தருளுநாளென்றே
வளிமதிககவுமுண்டிழிதருநறவமகன்பணையடையநெல்லினோந்து
தனிமதிககனைத்துமவிர்க்குமையாற்றுத்தந்தமுதமானசிற்ககமே.

(மௌ)

கமணியங்கைமங்கைபங்காநின்றனையடியுற்றினேற்கருள்கம்

தமணியவிரகுட்டரவணிமுதலென்னினைப்பலவுஞ்சுருத்த
தமணியவிரகுட்டரவணிமுதலென்னினைப்பலவுஞ்சுருத்த (யஅ)

வடிவலம்புகத்தெழுமுகழில்வனசம்வரிவளைசரிமுகமயினை
யிடிவலம்புரியும்பிளப்பவொண்டரளவினமணியொளிர் தடம்பனையும்
கடிவலம்புகத்தெழுமுகழில்வனசம்வரிவளைசரிமுகமயினை
துடிவலம்புனைந்தோய்நாயினென்பிறவித்துன்பறவார்த்தருமிறையே (யக)

ரந்தரவேண்டுமுககனவெனவேமலரயன்மாயவன்மாத
ரந்தரவேந்தனியைவருமுடிவவழுத்துசெஞ்சீரடிக்கடிய
ரந்தரவேட்டுமெனக்குறிப்பணியாம்வாழ்வுதந்தாளவதுன்பரந்து
ரந்தரவேணியையவையாற்றுண்மாதொடுவையங்குபேரருளே. (உய)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிறுத்தம்.

அருள் துவையாதரகலைவாணியுயந்தமுடிபுயத்தயன்மால்வான
மருந்துவகாசுகிறையிந்தோனியைவருங்கொடுத்தெழுந்தவடியிருஞ்சால்
வருந்துவகாசுகிறையிந்தோனியைவருங்கொடுத்தெழுந்தவடியிருஞ்சால்
திரந்துவகாவற்றசுகமயாவருகுகுத்தருமிறையேயெனக்காவாயே. (உக)

வனந்தரம்மலர்ந்தாதனைநினைவண்டிசைப்பிலகமலப்போதிற்
மவனந்தம்பாபபிடுகெண்டுரினுமையாருகிறியேனுள்ள
மவனந்தவிடாகெடுத்தெருளுத்தோன்றியஞானவிளக்கேவேத
வனந்தயங்குமெழிறிண்புயமாறகரியசுடாவடிவுள்ளோனே. (உ)

ள்ளமலவிருளோட்டித்தெருநட்டியருள்காட்டியுவந்துவந்தாட்
ள்ளமலவெனநின்றானைங்கறியே நெழிமகனங்குக்கொங்கைவேற்கட்
ள்ளமலவகுமுன்மடவார்மனமலாயநாடோறுங்கலங்கினென்பும்
ள்ளமலத்தொடுமுரன்மதலையணியையாறவருளபுரிசுவாயே. (உஊ)

புரியலிவரமநிசுரோருகவாவிழிறிம்பால்பொழியுமேதி
விரியலிவரமநிசுரோருகவாவிழிறிம்பால்பொழியுமேதி
விரியலிபுடைக்கனிகளுகித்திடுமையாற்றிறையேசெம்பொன்மாத
விரியலிணமுடிசுரோருகவாவிழிறிம்பால்பொழியுமேதி. (உச)

ம்பலருமபூநவாவையாற்றிக்கோர்புறமளித்தாய்வையமீதை
ம்பலருந்தரவேற்றிசுரோருகவாவிழிறிம்பால்பொழியுமேதி
ம்பலரும்பொடிசெய்தாய்பிறையெயிறுக்கருமறவிவிறுதைத்தாய்
ம்பலருளாழியவம்மையினைப்பவாழ்வெனக்குப்பாசிப்பாயே. (உரு)

பாலமுதுகனிறுத்தேதன்பாருகற்கனநிறுத்தபனுவல்குறிச்
சீலமொபெரவுமடியார்க்கழிவிலவிடருளுந்திருவையாறு
ஞாலமுதம்பலவருவாமுனையறிந்துபுகழ்வதற்குஞானமில்லே
சீலமணித்திருமிடற்றோயெளியேனுங்கதிபுறநன்னெறிசொல்வாயே (உஈ)

ரல்லரியபுரணமாய்த்திருவருளாயநவாய்ச்சிவசொல்லாய்

வல்லறிஞரிதயமகண் ளெவ்ளியாயையாற்றுள்வயங்குதேவே
வெல்லையிப்பவக்கடலிற்சுழலுமியானடைவதென் றுன்விறம்பொற்றானே. (௧)

பொற்பிலங்குமாமறைவினுட்பொருளேயுயிர்க்குயிராப்பொருந்தினிள்;
தம்பரமேகாபேனைத்தடுத்தடினம்கொண்டருஞ்ந்தனிப்பேரன்பே
கற்புயரம்பிகைமகிழுங்கண் ணுதலேமான்முதலோர்கருதாநிற்குஞ்
சிம்பரமேபஞ்சந்திவாழுமுக்கட்செஞ்சுடரேசெல்வக்குன்றே.

குன்றனையகொங்கைமடமங்கையர்கண்மோகமயற்குரவைமுற்கா
தென்றனைநின்றாட்புணைத்தாள்வதென்றோகல்லோலமில்லாநீர்போ
லொன்றியசைவின்றியுளத்தெளிவுடையவடியார்களுணர்வினாடே
நின்றளவிலானந்தமுதவுமெழிலையாற்றுணிறைந்ததேவே. (௨)

தேவராஞ்சிதசசுடர்மா மணிமகுடமுடிதடவுந்திருத்தாள்சிந்தித்
தேவராஞ்சிடனேன்பெற்றயயுநாளென் னுளதோசெழும்பூவத்தத
தேவராஞ்சிததனுவழியவிழித்தநரியாதியர்வாழவுசிறுககசசெயமா
தேவராஞ்சிதசசொலமவளாந்தவனோடையாற்றிறிகழுமவாழ்வே. (௩)
கொச்சகக்கலிப்பா.

வாழ்வனைத்துத்தருங்கருணைவாரிதியேயையாற
குழகருங்கடவெரதரசசுரிசுழலாரலகுண்மயாற
சீரழ்வலைநிரபகிவேணின்பழவடியொடுகூடி
பூம்பவமறறருளுநின்னிணையடியெம்மின்னே. (௩௧)
நம்பியுனைப்போற்றறியாநாயேனைவலையவந்தென்
வெம்புமனத்துயரகற்றிவினைவேகாகழிந்தயனே
டம்புயவம்பகணுணராவடிக்காடடியாண்டுகொண்டாள்
வம்புமிகுமலாசசெழுங்காவயங்குமையாற்றெழிலிழையே. (௩௨)

இறையவனேமுககணுடைபெந்தையேயன்பருளத்
துறைபவனேபுன்மையனை னுளத்திமிரமலமகற்றி
மறைபுகழுன்றிருவடியைவழுத்தமவரமேதருவாய்
சிறையளிகளிரிகழனித்திருவையாறெழு. (௩௩)

முதுமறைகன்பணிந்தேத்துமுதற்பொரு ளும
விதுவணியும்பூஞ்சடிவலித்தசெவ்விநியேடி
மதுநிறையுமணவள்ளவாயகமலமாதுறையும்
புதுமைகொளையாறநின் பொற்கழறந்தாள்வதென்றோ. (௩௪)

என்றுமொளிரதிருவையாற்றிணையிளியேநூல்வருகது
மன்றுவடவாலநிழலமர்ந்தரியநெறிகாட்டித்
துன்றுபரஞ்சுடர்க்கொழுந்தேசுகப்பொருளையெண்ணுளத்து
ணின்றிருளைத்துறந்திடுதன்னக்கரிதேரபுகள்றிவொய். (௩௫)

வாய்கொடுளைப்புக்கழுகிலேன்மனத்துன்னேனிற்போற்றுள்
காயவன்பொருபுமகென் வணையரிடுகெனநின்னி

திருவிவரமுதல் பத்திரிகை

காரியனுங்கழப்படுமென்புனலம்புறவையாவதாசே
தாமினுமின்னருள்கூர்ந்துன்சரணளித்தததுவாயம

(௩௯)

அதிசயமென்னுட்காட்டிவாழைமுருந்திருப்பஞ்சு
நதியரசேமுகக்கணுடைநாயகமேநின் தடியைத்
துதிபுரிந்துவாழாமற்சுணங்கவிர்புரூஉக்கொங்கை.
மதிதுதலார்தங்கலவிமாயத்திலமுந்தினனே.

(௩௭)

அமுந்தினென்மடவார்களாசையெனுமாழ்கடலவிட்
டெழுந்திலேன்றிருவையாற்றிசகரனேநினக்கபயஞ்
செழுந்திருவாமுரத்தோனுந்திசைமுகனும்விண்ணவருந்
தொழுங்குமலாம்பேரின்பத்தோணியளித்தகாண்டருளே. (௩௮)

ஆண்டவனேநினைப்புமறப்பற்றவர்களறிவுடு
தாண்டவஞ்செய்நிற்ககுணமேதண்ணமிதேநறுந்தேனே
காண்டகுச்சொயாற்றுக்கண்ணுதலேவினையோறகு
வேணடுவதுள்ளுளவதுவேருள்நுமவேண்டிலனே (௩௯)

இலைக்கேதமெனக்குளருளினிதளிப்பினரவினின்று
இலைக்கேதமில்லாழியிந்தோயைநந்தித்தென்க
இலைக்கேதலத்தோவந்துயவீரொன்பதுபோறகோ
இலைக்கேதனங்களாசைந்திலங்குபதிப்பெருமானே. (௪௦)

அறுசேகழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பெருமைசேரயன்மான்முதலோர்தொழப்பேரருளினிகாகத்
தருமைபாற்றைவணங்கியன்னோன்புகழ்சாற்றிடினமடநெஞ்சே
இருண்மியின்பமுமிறுதியின்முத்தியுமெளினிலவந்தெய்தும்
எழும்புமயூர்தியுமஞ்சுவன்மற்றுனக்கினியொருகுறையுண்டோ. (௪௧)

ஐறைவிலாதவனருணிறைகாவரிகுடைந்துமெய்யன்பாக
வதைவனமனமுடையமெய்யடியவொடுகூடி
மறைமயிசைவையாற்றிசனைவணங்கிரெக்குருகாயேல்
முறைவாயைபாற்றிபதிடுநெஞ்சமேமுத்தியுமரிதாமே. (௪௨)

அரியமக்களைப்பெண்டினைக்கிளொரையன்புடைப்பெருவாழ்வை
புரியசெமபொருளாதியைநிலையெனவுழன்றனைவனமலைக்
கரியமாற்கெழிலாழியன்றருளியகடவுளைமலர்க்கொன்றைத்
தெரியலவேணியையாற்றைமறந்தனைதெருள்வதெவ்வணநெஞ்சே (௪௩)

நெஞ்சமேபுனைப்புகழ்ந்தியான்பொறிகளி நெறிசெலாதிருந்தென்றும்
அஞ்சன்யெனக்காக்குமையாற்றாரனந்தகனூங்கண்ட
செஞ்சோருகமலாடிதுதியெனசசெப்புவதுணராமல்
வஞ்சமாதியபரிந்தனைகாக்கிடமற்றொருதேவனிடே. (௪௪)

ஒருங்கிடுஞ்சுமையான்ருவடித்துண்புள்ளவாககலலானமற
 மிருங்கடாவினிற்பாசமுந்தண்டமுமேந்திவந்திடுங்கூற்ற
 நெருங்குபோகினிற்றம்பரீதிஃதெலாநீயுமோர்ந்தையாற்றுப்
 பிருங்கமார்தொடைவேணியான்சரண்புகிற்பெருஞ்சுகமடைவாயே. (சு)

அடைந்தபல்வகைப்பிறப்பினுளிப்பிறப்பரியதேயாமன்றே
 கடைந்தபோதிலிலைப்புணுந்தயிரெனக்கவலையுற்றய்நெஞ்சே
 மிடைந்ததேகமுமிகுதெருட்சிபுமுளவேலையேமலாமொககு
 ஞடைந்துதேனிழிமாலையையாற்றாணுபயதாளபணிவாயே. (சுக)

வாய்ந்தவிவ்வுடம்புனவிடைக்குழியாமற்றதினும்மின்பப்
 தேய்ந்தகானனீராகுமறழிநெருந்துயரனவிலநாந்
 யாயந்திலாமையிழமுன்றனைநெஞ்சுமெயலலநர்க்கையாற்று
 ளையநதநாதன்முடகன்பொடுமிடைவிடாதேததினவிடேநிதாமே. (சுக)

ஆமவன்றநிதநெருவருளன்வியோரணமுமெயநசயாதால
 நியைக்கமுறதேபலவிநகரநிதினவதெனமாவிலவத்
 தாமனவிரயயாமமவிநாநிதிநுதயானபேரின்பே
 வாமநெஞ்சுமேநிதிநசையாபவயாபமுறாமாநே. (சுக)

உற்றவன்னவாரேபிமுமிறுபினைபுருமறிநிநெனநெஞ்சே
 மந்தைத்ததிநிதிநிசசைக்கடலாந்முறையலவாகப
 பத்திமண்ணமாந்திநாகருமாய்ந்திமபாந்திரையாற்றுப்
 டெய்நாரிநெருநணவடிதொடாபபெருமையமில்லாமே. (சுக)

ஐயமபரினிலேறவன்பாறகடலருந்நவமகத்திதோன்
 ஐயமபரியசெவநவருவழிந்கருளபவனவின்னலசே
 ஐயமபரியமமிசையணிதிருவையாறனைநெருநரினமக்கில்லை
 ஐயமபரியயொவமிடைந்நவந்தருளவனநகறிவாழ்வே. (சுக)

சுவிருததம.

கதியருமனைபொருந்நுலயனேனின்
 அடுபேநுமுதமேவியதொண்டாககெனியாவைந்
 நநிசநபவியலலநுநயெனநிதேவை
 மதியேனலமதித்தருளமதிநுடியபொரு. (சுக)

பொருளேகிருவையாற்றெழிலபொரியும்பு
 னருளேபெறுமடியாருந்நுயைததொழதேத
 தெருளேதுமிலானெனவனாசெபபவகையுள்ளத்
 திருளேகாநத்திதந்திடலென்றோவருடகுன்றே. (சுக)

குன்றசசெழுஞ்சுடராயிகோவேதவமுனிவோர்க்
 கன்றாவிமமாந்தேமகிழ்ந்தமநிபுணாத்தும்
 உன்றாமியேனுந்தொழநுய்வானருளபுரிவாய்
 மின்றமுச்சடையாவைந்தவிமலாதனிவடிவே. (சுக)

வடியாதுளவணிமாலகிடிவடிவாயனமாய்ப்

இருவையாற்றும்படித் துன்பித்தல்

எனநாயினுங்கடையெற்கென்தரக்கத்தருப்பினுமே
கடியார்பொழில்சூழைநந்திக்கருணைகாவமுதே. (௧௭)

அமிழ்தேயெனதன்பேசொலுமருவேதிருவுருவே
தமியேன்றுயரொடுபேதைமைதவிர்த்தேயில்குழ
லிமீர்சேவடிபெறுமாறருளிற்றைவாந்றையளிபுண்
டுமிழ்மாஸிகையாவைந்நதிபுடையாய்ககலாழ்வே. (௧௮)

வாழ்வேயளிசிறிதேந்நிலவஞ்சங்கொளும்தியேன்
பேழ்வாய்தமருண்மாவிரிப்பெரியோய்வரிக்கேஞ்
சூழ்கோதையர்மயல்வாரிபிற்குமலாதெடுத்தாண்டாய்
கூழ்வானுயர்செயிலோதிமங்குலவைந்நதிப்பரனே. (௧௯)

பரனேநறும்பதுமாதனன்பரவுந்திருவையாற்
றரனேயுன்றையேதுணையல்லாமபிந்தறியேற்
ருரமேவுரினனடியாரொடுமுனைப்போற்றவுமிரநகி
வரமேகொடுத்தாளவாயகடர்வடி வேதனிமுதலே. (௨௦)

முதிருந்தனிமதுரந்தருமொழிமா நுமையொருபால்
வதியுந்நிருவுருவோடுதவளமாலவிடைமீசென்
றதிகண்டெதிராவந்தாண்டனைதகையைந்நியாவின்
னதிபுங்குளிராமதிபுமபுரநம்பாவுனதருனே. (௨௧)

நம்பாவுனைநம்பாதுதினம்பாசகருடனே
வம்பார்சூழலவம்பார்முலைவம்பார்மொழிமடவார்
தம்பாலையாதுன்னருடந்தேயினைகராவாய்
அம்போருகமிருதன்பண்பையாற்றியையவனே. (௨௨)

வனசங்கரிசுறுமில்லெனவதியுமறிவியொடுபா
வனசங்கரிமகவான்புனிவரருநதுதிபுரிமா
வனசங்கரிமருவைந்நதிவளளாலென்றன்னினையா
வனசங்கரிததருடந்தெனவாழ்வித்தான்கடனே. (௨௩)

அதுசீர்க்கழிநெடி லடியாழ்விட விடுத்தம்.

கழிமெய்யுநாலவாயககரிபுரி நசவனைசெம்பொற்
கழிமெய்யுநாலவாயககரிபுரி நசவனைசெம்பொற்
வாவையாற்றி
யடபுரவிசுடி லவையாற் றாமழகத்தெயவமேயென
ருடாவிடப்பவங்கமாப்பாயதொண்டனேனுய்யுமாமே. (௨௪)

உய்யலோருநதிகாணேனுமுவைவினுரிமேற்போந்ந
மெய்யலோருந்நையல்லால்வெறுமோர்நெய்வந்தனை
யையனேநினையேன்போற்றேனருசவிபுரியேனுன்றன்
செய்யகாளெனக்குத்தந்தாடிருவையாற்றமர்ந்ததேவோ. (௨௫)

தேவரிற்சிறந்தகேழறறிணிகெழுதடவுககோடு
மாவறைசூழும்வேலையும்கூகமடத்தினுந்
தாவுதுணுதித்தசிங்கத்தலைபுமவேயந்தருணிநுடா

ஆனகமுழுவதும்புறமையாற்றமண்ணிலேயிரவீதிகள்
வாரனார் தந்தநிராமானிலம்புருடானகி
புனபி லுருவமாகிபுயிர்களுக்குயிராய்கின்ற
ஞானநாயகமேபுன்னேநானுணர்ந்திடலெல்வாரே.

(F. 3)

எவ்வமரம்பவத்திலாழ்ந்தவேழையேன்பிழைகடா துச
செவ்விதாமுனதுசெம்பொற்சேவடிசோத்திடாயேய
அவ்வியமனத்தினேனையாதரிப்பவராராகநு
நவ்விவாழ்கரத்தோய்ப்பஞ்சநகிவளாமுகக் னினே.

(১৭৬)

முக்கனையகவையாற்றமுதலவனேசிறியெனுயயுத்
தக்கினனருளொன்றித்தாறமியானே விவரமுமெபாயயுத்
துக்கமுமடமுநீங்கித்துணையடி கதொபுடா புெயயு
மிக்கபேரறிவுமளிடுமேவெவ் வெமபிரானே.

(5 5)

எம்மொருவரினது சொம்பொருள் அளவு மாறுபடாது என்பதையே
 லம்பசமமெனிகொண்டையமரூபத்தைப் புகழ்க்கப்பலந்தி
 வெண்டிவருகாது என்பதையே ஐந்தாண்டு அளவென்கூறுவர்
 சொம்பிரபஞ்சகம்பென வந்தபுணர்வியைப்பற்றி நிறுத்தமாணே.

(附)

[illegible]

(စာ ၁၇)

அருமறைபொருளெய்யா சா வ முதமேமணவிரிஞ்சு ண
 றிரமநுமாபனறெடுஞ்செழ ந ட டாபரிழமேயினபக
 கருணையங்கடலேதினபொ ராந ி ண ி டு 5 தநாயே
 விரா ரகெடவநுளையா ச ரெமபிணை வலவமழுகக முவாழவே (சு

முதலாமாங்குதான் அரண்மனையிலேயே மொழியாற்றாத, நேருமடங்குதான்) (2)

முதலானது துவணை கமமானமுனைநேரக்கரியவாக
முதலானது துவணை கமமானமுனைநேரக்கரியவாக
முதலானது துவணை கமமானமுனைநேரக்கரியவாக

கவியினைத் துணை.

ஆற்றலுசா னாறவை யாறறின மயாவுந்

போதகவனிலிருந்து பெறப்பட்ட

சாறறவெண்ணிடி லொன யுடு மான யு

தொழிலை மறு விழுதையுள்ள பரமுயகேசரி - சீய்வேன்.

(எக)

செய்யுநதநவமொழி நமர்வொடுகெளிவு
மெய்யுமின்றியெயரிம காடுநிகநஞாவிழைவும
பொய்யுமேயுள்ளென்னெவ்வென்புநமனிடேலபுநங்கள்
வெய்யதிப்பநடைநடைவைபாநனெளிவினிலா.

(62

விமலபறாபலகவலைகொண்டிருநுவளையேன
முமலவேறுததாருநாளென்றோமொழிவாய
கமலவாவினின்ருமுமிளவாளை. புகழுகே.

அவனிடமிருந்து கொடுமை செய்கிறதைப் போன்ற மூத பவமூலிகுடிப்பரிந்துள்ள செழிந்த பதம நவமிருங்குமலவைத்தகின் கருணையென்னவிலவேண் றவமலிந்தவாமிருமையாற்றொளிர்ச்சிகரணே.

(எது)

தரணியோர்ப்பணிந்தேத் துவின்றும்மகைச் சரணஞ்
சரணநாயினே னுயர்நிதவருளுகிதக்கேராய்
முள்ளு மங்கவியாயந்திடுமருங் கெலா முகிறாங்
கரணிநூத நருபேபொழிந்திருவையாறமர்ச்சே.

(६८)

அரசுவுட்புரிசு டுலதிறபொற்றவறகளுவாய்
புருதேமபலாககனிவழிபறித்திடப்பண்ணை
விர்வுமாறுமுங்குமா லென்புரிக்கொடுவீசு
வுரவுதெனலினாரோநிலக்குமையாற்றுக னவோய்.

(எக்)

உறையுநெடுநளமொர் நல்பயபாததலையெனவுள்ளி
நிறையனங் கொடுபினாயொரு நுகழ்விசிறி
சிலையி னொருநிடைபெருநகையெடுசொற
மிறையுள் பரவுயெய்நீளகா டநுள்ளையே.

(६६)

என்னையாணாதிமருளாறு, தருளுநாளெனோற்றே
தெனாயையினிதொரரினினிதாயதகெணையி
மின்னையாதி, நடபதமுடையிடைதருபபெருங்குழி
தன்னையாதி, நயவாதிதருமயதையாராதைய.

தலைவரே தாழ்வுகூறியவர்களை மன்னப்பதில்
 உறுதியாக இருக்க வேண்டும். அப்போது
 மட்டுமே அந்நாடு உழைப்பவர்களுக்கு
 உரிமை கிடைக்கும்.

(୨୮୫)

வெளிநாட்டுத் துறைமுகம் திறக்கப்பட்டதால், அங்கு
விலைகள் குறைந்து, துறைமுகத்தைப் பயன்படுத்தும்
புதிய வசதிகள் கட்டப்பட்டன. இவற்றைத் தவிர,
வெளிநாட்டுத் துறைமுகம் திறக்கப்பட்டதால், அங்கு

(၁၂၀)

உதய நாகரிகத்திற் பழுவையாற்றியவரு டாம.
வரதேவியாசனமே சிவனா மநகரணாயுமணிவோய
பரவரவாவையாழ்ந்த மபகபகமயவைத நஞளா
சுராகடு டுபரவா ம்மறளிளா களாசு நரமோ டினாசெய்
யரவாமி நுமபொழில் குழநருபே பொழியாம லுணைபவனே.

(2/8)

பவளவி சதா கடைசியரிடுதூரை யாபாட ன்முழுகநிலெழுந்
தவகயனெட்ட லையர திப்பலையினாறு தகளைச்சு உயம
நவமி துபட்டா உதியின்வாநுணம்பா னுபகனைவிறி யீய்ன
கவலையுமெவையயின்னயும மநருநககல ரு மொன்னுளதோ.

(22)

உள்ளிருந் திரிதருமாவகநிதம் நடுநொண்டாடாடலகனிகோ
விளவினிலுறுகனியிழுவொகவொறவினினிடுகொழும்பதனோ
தளமணமிசைபினமாமணியைப்படிச்சுந்திமாடுநநடுசெய

வானவார்களின் தூதராக வணங்கப்பட்டதாகக் கண்டதற்குள் வாய்
பானமிசூந்தெனின் வாழ்தருமத்தின்பாயவுதிர்ந்திகொய்
கானவரிச்சிறைமாவியிர்பொற்புதுகாவிப்பிலஞ்சிவிழ
மீனமெழுந்துமைமேடுகிழித்தலர்மேவுமையாற்றரசே.

(2/5)

அரவகலக்குற்சுரி குதும்மடவாராசையினி ஸ்கழலாப்
ப்ரவிலழுத்தாதுனதினையம்பொற்பாதமவந்தகெனக
குரமுமனித்துன்னடியனநறவுமுவந்தருள்புரிஞானயெ
விரவியமேகந்தவழயிப்புரிசைவிளங்குமைந்தநிபு கலை.

(24)

நதிமிகுவதும் புரிசடையோய் நின்னின்க்குற ட்போய் மீறல்
றுகிசெயநினை யேன்றொட்பு ளன்வென்றோ சொல்லா நன்றிலலே
னிமிகுறையிலேன்கொடியன சொர்வேலொளி யுமபரி ளொழத்
ததியினிலவந்தாண்டநாநடு பொய்யுதநதிபடு யடியே. (அகநா)

(2/30)

[illegible]

(এ/এ

[illegible]

(21-21

ஆதித்யா வேலின்சோசனகபபதரன்புடயெணியிற்
தெருட நாரையெ ரண்டுனயன் மீயா தெயவாரமவேனுநே
சறவுறைசாது தி காவானெழிசாளாதி ரு வமிடு
மருவளா சோலைகொடாகப்பாடி டவாலமுத பபரனே.

(அக)

பரவரியவனல்லவடி கொடுமிபிரதமபருவமதிகா ஈசாம்
பரவரியவனாந்தியின்வருகியியுமபதராபுபுருதருகிய
பரவரியவனின்னடியாவதுயின்னபணியவெய்ய நாம
பரவரியவனிக்கூறியபைந்தொழ்பமதயாதிநியே.

(கூய்)

எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

சிதிர்புலகவதிபனுறுகொடி யாவினையறவாநாநிமலம்

மதிகரணத்திற் தழிப்பாநியுமெழிலிபா 'சடைபுடம்' உடையதெனக் கவர்
வுதிமதுரமொழியுமையொபுடைமியிரவீட! மலிசையபயகாபுடன ஹுகிழி,
தழியினிவன துசுவணப துமபத்தரிசன முதவியருள்வந்நிழதலவீன. (குக

• (சுத)

பனமுலைசுமந்துழத்தியரூமுநாங்களைக் கையமழவுப்பகட்டுவாரோ
 எனசநகனியொடுதடந்தாழைமுப்புடைப்பழமுதிரத்ததலுண்டவான்
 எவயிறுழக்கிடச்சொரிகின்றதானையொடுகழனிபுருமையாறவென்
 னதுபிழையாவும்பொறுத்தென்றுமின்பமேதந்தருள்வதுன்பாரமே. (சு
 ாருலவுகௌவைக்கருந்திகாக்குண்டகட்பானியமுண்டமுனிவன்

0. (5

உ

செந்திலாண்டவன்

திருவடிதுளை

திருச்செந்தூர்

வெண்பாவந்தாதி

—(*)—

இஃது

திரிசுரபுரம்

1ரு- சிவானந்தசாகரயோ சீவரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

—(*)—

மெயார்மாணக்கராகிய

சென்னை ஆரியன் ஹைஸ்கூல்தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஆ. சேதுராமபாரதியாரால்

—(*)—

கடுக்காவேரி

ஐக்கருபுரத்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1898 (ஆம்)

உ

செவ்வயம்.

செந்திலாண்ட வன்

திருவடி துணை.

திருச்செந்தில் வெண்பாவந்தாதி.

காப்பு.

திங்கணுதல் வள்ளிபுணர் செந்திலாக்கு வெண்பாவாற்
பொங்குசுவை யந்தாதி போற்றிசெயத்—துங்க
மருவா ரணமுகத்தான் மாலயிடையா னீன்ற
கருவா ரணமுகத்தான் காப்பு.

நூல்.

சீர்பரவுஞ் செந்திலம் தெய்வச செழுஞ்சுடரே
பார்பரவு மோனப பரசிவமே—நாபரவும
வேதனெடு மாலபணியு மெய்ப்பொருளே யிங்கெனக்குன்
பாதமல ரன்றியுண்டோ பற்று.

(க)

பற்றுத்தாக்க கின்பம பயக்கும பசுநதேனை
நற்றவத்தேரா நாடு நறுங்கனியை—யெற்றுக்கடற்
சீரலைவாய்க் கற்பகத்தைச் சென்றுபணி யாதெவனோ.
ஊரலைவாய் நெஞ்சே யுரை.

(உ)

உரைக்குந தரமாமோ வொண்கமலப் பூமே
சி ருக்குமொரு வற்குமரிக் கென்றுந்—திருக்கிளர்வெண்
மூரலைவாய் வள்ளியிரு முற்றா முலைக் குருகுஞ்
சீரலைவா யப்பன் நிறம

(ங)

திறனழிவாய் பேதையர்க்குச் செப்தேவ னாளு
மறநெறியோர் சற்று மறியாய்—மறநெறிகள்
வல்லாப்செந தூரனடி வாழ்த்தா யவனபுகழைக்
கலலா ப்நிற் கேதோ கதி

{சு}

கதியுளதோ வெண்ணுங்காற் காசினியி லெற்றான்
பதயுகள மன்றிப பகராய்—துதிபாவுஞ்
சுந்தா வளங்குலவுஞ் சீரலைவாய் மேயவருட்
கந்தா கருணாகரா.

கரந்தைமதி யாறணிபுங் கண்ணுதலோ னீன்ற
நிரந்தரநா செந்தூரி னிததன—அரந்தையொடு
தீராத வெவ்வினோய் தீராததேனையாட் கொண்டளித்தான்
பாராரு மெச்சப பரிந்து.

பரிகரிதே ஞர்ந்துகடற் பாராணா... செல்வர்
கரிகரியாய் மணபுதுதல் கண்டுங்—திரமொனலோ
தேடிப் புதைக்கமனஞ் செலலாமற் செந்திலிற்
பாடித் துதிக்கப் பணி.

பணிலே னுனை பென்றும் பண்டைமறை நாலின்
றுணிவேபென் னாவித் துணையே—புணையாகப்
பூவா செழுங்கமலப் பொன்னடி தந் தாள்சன்ன
மாவாரி நாண்ட மகிழ்ந்து.

மகிழ்வா பிறந்தற்கு மாண்டனாய் பாடி
யிகழ்வாவே தாகமநா லென்றுஞ்—சகமீதி
லெற்றுங் கிவாசிற்தா ரெண்ணுங்கா லனனைகருப்
பற்றக் கணத்தொழிதல் பண்பு

பண்டைவினை போக்கும பாஞ்சுடனாய் பலனுமிரோ
டண்டமெலா மீனறளிக்கு மாண்டவனைத்—தொண்டரெதிர்
வந்திடுமபை மாப்க்குமருள் வள்ளலை நெஞ் சேதாள
முத்துகடற் செந்திலிற்கண் டும்

உய்யும வகையுளதோ வுத்துடிக டந்தகரு
செய்யு துயரமெலா தீர்த்துநெஞ்சே—செய்யுணெடுங்
கன்னாரு முத்தமுலா காலிட றுஞ் சீரலைவாய்
மன்னாருள் ம்பா நுலையி மற்று.

வெண்பாவந்தாதி

மற்றுமொரு தேவை மற்றது பணிவென
முற்றத் துறந்த முனிவருங்—குற்ற
துணையான சீலைவாய்க் தூயவனாக் காளா
யிணையாரு மற்றே னினி.

(102)

ஐயினுதிருச் சீலைவா பெண்கையான் பொற்றார்.
கனவாதம் பொங்கியெழு மண்பாற்—கவிபு
மனமையப் பெற்றால் வனாவிலலாக் கோடி
சுன்ன மெடுக்குமினும் தான

(103)

தானே கருணையினர் நன்னிலைகாடி தத்தமியற்
கூனைய முற்று மொழித்தருளித்—தேனாறுஞ்
செயிதழ்ப்பூங் தாமரைதங்கள் சித்தனைச் செய்வாழ்வளித்தான்
ஆபுகழ்ச் சீலைவா யான

(104)

ஆன பாசமா' வாழகடலவீழ்ங் தெண்ணரிய
வினாவ மெய்தி யிறந்தொழியா—தேனமு
னோதிரமும் தேநெயர் கோபுரெஞ்சொல சீலைவாய்
காதனிநு தானமலரை காடு.

(105)

காடுவதுஞ் சீலைவாய் காதனிநு தாண்டலொ
கூடுவதன னோனடியா வட்டமே—தேடுவது
மின்னே றிடைக்குறமின் மேவுதக னின்னருளே
பின்னே தெமக்குப பிறப்பு.

(106)

பிறிதொன்றை காடப் பெரிதுளதோ வாணன்
சிறிதென்ற நிகழிலைஞ் செலுதூர்—கிறைவன்றான
பாதம் பணிந்து பாகதிபெற்றுப் பவலலால
ஏதவகொ ணெஞ்சே யியம்பு.

(107)

இயழுழங்குஞ் சீலைவா யெகதைநுக் கோயிற்
புயன்முழுங்குங் கோபுரமுன் போகது—மயவொழிந்து
பாடுகிலை பாடிப் பணிகிலையெவ் வாறோநீ
கூடுவது முத்திகெறி கூறு.

(108)

திருச்செந்தில்

கூற்றுறழ்வை வேற்கட் கொடியிடையார்க் காட்பட்டு
மாற்றரிய சென்ம மறிகடல்வீழ்—தாற்றரிய
துன்படைவே னைத்தயவாற் றூக்கிச்செக் தூராபே
ரினபமுற வைப்பதினி யென்று (யக)

என்றுமுனைப் பாடி யிறுமாந் திருப்பதன்றித்
துன்றுடற் சேலேவாய்த் தொல்லோனே—குன்றுதொறு
மாடற் கிசைநத வமலா பிறதெய்வ
காடிப பணிவுதிலை நான், (உய)

நானுணர்வு பெற்றதொரு நாண்முதலாய் நின்மலர்த்தாட்
கானதுதி செய்துவப்ப தன்றியுண்டோ—வேனயனக்
களள்ளிழ்பூந் தார்க்குறமின் காதலா வேழையின்மே
லெள்ளளவு நீபிரங்கா தென், (உக)

என்னபிழை நாயே'னிழைத்தாலுஞ் சேலேவாய்
மன்னவவை யெல்லா மனங்குறியா—தென்னையம்பொற்
பூப்பதுமத் தாள்பரவும் புண்ணியரிற் கூட்டியென்றுங்
காப்பதுமக் கான கடன், (உஉ)

கடலொருகால் வாயாநங் கத்தனருட் கெண்ணில்
இடருழலு நெஞ்சே யெழுந்து—கொடிநுடங்கு
மாடமலி சேலேவாய் மாநகா சென் நெந்தைபுகழ்
பாடுதூநா முய்யும் படி (உங)

படியொடுவிண் னானும் பதம்பெறினுந் தீவாய்க்
கொடுவோரும் றுலுமுனைக் கூறுந்—தடமொழியேன்
தென்கடன்முத் தஞ்சொரிந்து சேவிக்குஞ் சேலேவாய்க்
கண்மணியே யுண்மையிது காண் (உச)

கானே னுனைப்போலுங் காசினியின் மெய்த்தெய்வஞ்
சேனாடர் போற்றுந்ருச் செந்தூரா—வேனாணும்
பேரழகா தெய்வப் பிடிசணவா நீபமலாத்
தூரழகா நின்கருணை தா, (உஊ)

வெண்பாவந்தாதி

தாவென்று போயிரக்குந் தன்மையுமவந் தேற்றவரைப்
போவிவலை யென்றனுப்பும் புன்றொழிநு—நாவென்ற
நிற்பவா வன்னெஞ்சு நீண்டபுகழ்ச் சீரலைவாய்க்
கற்பகமே போக்கியெனைக் கா. (௨௬)

காக்குநெடு மாலுங் கமலமலர்ப் பண்ணவனும்
போக்கும் புரந்தகனும் போற்றிசைப்பத்—தாக்குமுனை
வாளவுணர்ச் செற்றலைவாய் வள்ளலருள் செய்தானபுத்
தேளிரமிழ் துண்ணுஞ் சிறப்பு (௨௭)

சிறப்புதவுங் கல்விச் செழிப்புதவு மெய்தாத்
துறக்கவள னிம்மைதருந் தொல்லை—மறப்பகைகொண்
றந்தமலா நந்தமுத்தி யாக்குமிசைச் சீரலைவாய்க்
கந்தபிரான் செம்பொற் கழல (௨௮)

கழலினையும் வெள்ளக் கருணைமலாக் கண்ணு
மழகொழுகு மாமுகங்க ளாறும்—பொழிகிரை
மாணிங்க வண்ண வடிவுஞ்செந் தூரினெஞ்சே
நாணத் தவஞ்செய் கடிது (௨௯)

கடிமலரோன் முன்னெழுதுங் கையெழுத்துன் செம்பொன்
னடிமலர்வைத் தாலழியா வாற்ற—லுடையதுவோ
புண்ணு டயிற்குலிசப் புத்தே ளடிபரவ
விண்ணு டளித்தாய் விளம்பு (௩௦)

விளங்குமறை யுட்கிடந்த மெய்ப்பொருளு முள்ளக்
களங்கறு மெய்ஞ்ஞானநெறி காணும்—வளங்கொணவ
வற்புதப்பே ரின்பமுத்தி யாகுமிசைச் சீரலைவாய்க்
கற்பகத்தைக் கைதொழுதக் காவ். (௩௧)

கால்வருடி மாதரிரு கட்கடைபார்த் தன்னவர்பான்
மால்பெருக வேங்கி யயங்காதே—நாவலருள்
பாடிளமெய்ஞ் ஞானப் பணுவதுள சீரலைவாய்த்
தேவுளனெஞ் சேதுதிகள் செய்- (௩௨)

செய்ய பவளச் செழுங் துன்றே கூற்றுதைத்த
ஐபவிடைப் பாகனருங் குமரா—உப்பவெனை
யாண்டவனே சீரலைவா யாதியே நீபமலா
பூண்டவனே நீயென் புகல.

(௩௩)

புகலரிய வேதப பொருளா யுயிரகட்
கிபரவாழ் வீபு மிறையாய்—மகபதிமால்
வேதனாற் கெட்டா விழுப்பொருளாஞ் சீரலைவாய்
நாதனுக்கா ளென்றென்று நான

(௩௪)

நானே யறிந்துதொழ நலலறிவில் லாமைகண்டே
தானேவா தென்னேத் தடுத்தாண்டான்—மீனேறு
தண்கடனமுத் தஞ்சொரியுந் தன்னிகரில் சீரலைவாய்ச்
சண்முகவேள் பொன்னடி கடந்த.

(௩௫)

தந்தைதிருச் சீரலைவாய்ச் சண்முகனே தாயாவார்
பைந்தொடிதெப் வாணைவள்ளிப-பாவையரே—சொந்தத்
துணைவாயில் வேனமபிலை சுற்றமவ னனப
ரிணைபெனக்கிங் காவா ரெவர்

(௩௬)

ஆவதுந் மிச்சைவண்ண மாகா தனவுநெஞ்சே
யாவையுநஞ் செய்கையினென் றேங்காதே—தாவினெழில்
வேரலைவாய் மென்பணைத்தோள் வெற்புரையின் கன்னியருள்
சீரலைவா யீசன செயல.

(௩௭)

செயலற்றுன் பொன்னடக்கென் சிந்தையெலா மாக்கி
மயலற்று வீழபுலனகள் வாட்டி—யிபலபெற்ற
செந்திற் பதியாய் சிவானந்த வாரிதினேத்
தெந்தவிதமுப்கே னிசை.

(௩௮)

இசையுற்று வாழ்வாதற்கே யெண்ணிசினே யுற்றேன்
வசையுற்று மாழ்கல வழக்கோ—நசையற்றார்க்
கின்பமருள் செந்தூ ரிளங்குமரா கிண்கிணிகுழ்
பொன்பதுமத் தாளாய் புகல்

(௩௯)

வெண்பாவந்தாதி

புகலிடமவெ றுண்டோ பொறியில்காள் செநதிற்
சகடபுகழெழ மீசனடி சாரார்—கிகனிக்
கதுமெனவிங் காவிதனைக் கைக்கொள்வான் மேதிப்
பொதுவனுளஞ சீறிவரும போது (சுய)

போதிருக்கச் சோலைதொறும் போயெடுத்துச் சோலைவாய்
நாதனிநு தாடகணிய நாடாமற்—காதடாக்குஞ்
சேலைகி வாடகட் டெரிவையாக்கே நீட்டியும்
வேலைமெலா நெஞ்சகமே வீண. (சுக)

விணுக் குழைத்து வெறுக்கக் குவைகீதடி
நாணுக்கு நாளு நலியாமே—பூணுக்
கழகனிக் தும பேரெழிற்றெப் வாளைடிணா செநதிற்
குழநகினைப பாடவருள் கூட. (சு2)

கூடத்தவயிற் கணனூற் கொமைதாமென் வெம்முலையாற்
சோத்தவழு தன்னமொழிச் செப்பநதாற்—சோத்தவறி
வெலலாங் சுவாமடவராக் கெய்த்தினையா தெற்கிலையாய்
கலலா னளிநதா னலம. (சுந)

நலனிறைந்த கன்னியர்போ னுடுபுகழ்ச் செநதிற்
குலமறைக்கு மெட்டாத கோவே—யுகினிலயாம
மற்றேறரை நோக்கி மகிழா துண்பபணிரது
மெற்றோ விரங்கா தெமக்கு. (சுசு)

எம்படாசெப் துனபொன்று மெய்தாவாம்பாரி
லமைபிறவி மாய்வுமுற வாசும்—தமநெடுங்
காரலையா யோதக் கடலருகே போங்குதிருச்
சோலைவாய் கண்டவரைச் சென்று (சுரு)

கண்டவரை லாம்பங்கக் கைநவலே டம்புனைந்து
கொண்டளவி லாப்பெருமை கொண்டிகை—முண்டும்
அருடபாவி நெஞ்சேமெய் யனபுசெய வின்னும்
விரும்பாவி தென்ன விடபடி (சுகு)

வியப்புடைத்தே நானிலத்து மெய்யன்பர்க் கெல்லாங்
கயக்கமலக் கட்டுறமின் காந்தன்—மயற்கருத்தி
னுன்ன ருழையெய்தா ஷோங்குபுகழ்ச் சீரலைவாய்
மன்னு னெனக்கனித்த வாழ்வு (சௌ)

வாழ்வடையுங் காலை மகிழ்கின்றாய் தீவினையாற்
ருழ்வடையுங் காலைச் சலிக்கின்றாய்—பாழ்மனமே
எல்லா மிறையருளென் றெண்ணியிது மாப்புநிலே
வல்லாண்மை யாக மதி. (சௌ)

ஆகமவே தப்பொருளை யாய்ந்தறிகி லேன்செந்தி
லேகரினைப் பூசைசெய வெண்ணுகிலேன்—பாகமுத
மன்னமொழிப் பாவையர்க்கே யாளானே னெவ்வணமோ
வின்னலகன் நிற்பமடை வேன். (சௌ)

வேளிற் கணை தனும் வெங்கலியும வேட்கைகளும்
தானுற் றலைக்கவின தாண்மறத்தே—யானித்தம்
வம்பவிழுஞ் சேலையலை வாய் க்குமரா தீப்புழுப்போல்
வெம்புதுபர் போக்கு விரா து. (சௌ)

விரைமலர்ப்பூற் தரீமரைநேர் மென்கொட்டி யாங்காற்
றிரைமணிமுத் தங்கொழிக்குஞ் செந்தூர்க்—குரைகழலெம்
ஆண்டவனைப் பாஷாண்ட ராதரிக்க மாயைபுரிந்
தீண்டலையுந் தேவரிணை யே (சௌ)

இணைபிரியா நேசருந் விற்பமனை யானுந்
துணைவரொடு சுற்றத்தார் சூழ்ந்து—தணலுமிழ்கட்
காலனுயிர் கொள்ளக் கறுத்துவறிற் காப்பாரோ
மாலொழியா நெஞ்சே மறித்து (சௌ)

மறிப்பாரு னைபெவரே வார்கடல்கூழ் செந்திற்
குறப்பாவை கொங்கைபுணர் கோவே—தறைப்பாலென்
சிந்தா குலமொழித்துன் சேவடிக்கா ளாக்கியரு
டந்தா லடாதென்று தான (சௌ)

தானென்றழியுஞ் சடத்தைமதித் துப்பிறவி
யுனர் தருங்கடற்பட் டோய்வேனுக் —கானந்த
மாகவெதிர் தோன்றி யருள்புரிய வெண்ணுதியோ
வாகைபுனை செநதிலிறை வா

(௩௪)

இறைப்பொழுதே னுத்தன்னை யேத்தினரைக் காக்கச்
சிறைக்கலபி மேற்கொண்டு செநதே ---- னுறக்கமலம்
பூத்திருக்குஞ் செய்களெலாம் பொன்சொரியுஞ் செநதிலிறை
காத்திருக்குஞ் சித்தங் களித்து.

(௩௫)

கனியரெனப் பலசமயக் கத்தான் மயங்கித்
தெளிவிழந்தே னுண்மை தெரியேன்—உளமெவிர துன்
பூத்தமலாத் தாளே புகலடைந்தே னஞ்சலெனக்
காத்தருள்செய் செநதின்முரு கா .

(௩௬)

முருகா திருச்செநதின் முன்னவா வென்றென்
றுருகாத பேதைக் குறுமோ---வருகாக்
கதிபுர திருவுங் கருதயன்மா விரதா
பதிபுர தருமபொற் பதம

(௩௭)

பொன்னை மனையைப் பொருளைச் சதமென்று
தன்னை யிழந்த தகவிலியேற்—கனனை
யனையாய் திருச்சென்கிலை யாநின் னுண்மை
வினையோகி யாடகொள் ளினி

(௩௮)

இனிபேனுந் துன்பமகன் நிற்பமுற லாமென்
றனைபோலுஞ் சீரலைவா யப்பா—வுனையோ திச்
சித்தங் களிப்பேனைத் தீராத் துயரிலுற
வைத்தனையிஃ தென்ன வழக்கு

(௩௯)

வழங்குவையோ செந்தில் வரதா வெனக்குஞ்
செழுங்கமல வேதனரி திங்கட்—கொழுநதும்
இணர்க்கொன்றை யுஞ்சூடு மீசன்முடி மீது
மணக்குந் திருத்தாண்மலர்

(௪௦)

தாண்மலருஞ் செங்கைத் தடமலருந் துங்கமதி
வாண்டுகழும் பேருட் சண் மாமலரும்—தோண்டலையும்
வாயார வாழ்த்தி வணங்குவார் தந்தனனான்
மயா விசைச் செந்தின் மன்

(சூக)

மன்னுபுகழ்ச் சீரலைவாய் வள்ளலெனச் சிந்தைசனிந்
துன்னுதொறு மானந்த மூற்றெடுத்துப்—பன்னுபுல
னைந்தும பொதிந்தவச மாகித்தனையுமறந்
துயந்துகதி கண்டே னுவந்து

(சூஉ)

வந்தனைசெய் யன்பாக மாமலரோ பொய்மையிலாச்
சந்தமறை நாலின் றனிமுடியோ—சந்ததமு
மும்பரயன் மால்புகழ் வோங்குசெந்தி லாலயமோ
எம்பெருமா னீவா ழிடம

(சூந)

இடப்பா லொருமடவாட் கீந்துசடை மேலோர்
மடப்பா வை மேவவருள் வள்ளல்—விடைப்பா
லெழுவா னுகந்தருளு மெருதையைச்செந் திற்கண்
டொழுவா தம பங்கே சுகம

(சூச)

சுகமே பெறுவதன்றித் துன்பமொரு நாளுஞ்
சுகமே லுணர தலிலோஞ் சற்றும்—பகனாவான்
பாசமினி யஞ்சுகிலோம் பார்புகழுஞ் சீரலைவாய்
ராசன்டிக் காளான யாம

(சூரு)

யாமே பெறுதுமினி யேங்கன் மடநெஞ்சே
பூமே லயனனமாய்ப் போந்தறியாத்—துமேவு
குன்றவரி விற்கரத்தான் கோமுடிமே லின்பமுறச்
சென்றலரும் பூங்கமலத் தேன

(சூரு)

தேனோ செழுங்கனியோ தீம்பாகோ தெள்ளமுது
தானோ வெனப்புலவர் தாபுகழ்—யானாரும்
பைநிழி லேபுண்ணைப் பாடவலை வயாங்குமார
வந்துதா லோது வாககு

(சூரு)

வாக்கும் பலிக்குமின்ப வாழவுவரும் பூமடவார்
 ரோக்குமக லா திருக்கு துண்ணறிவுண — டாக்கு
 மணப்போ தணியுமலை வாய்க்குமரா வென்று
 கணப்போது சிந்திப்பார கட்டு

(௬௮)

சிந்திக்க வைமபுலனுந் தித்திக்குந் தீங்கருமபை
 வந்திக்க வாழ்வுதரும வான்மணியைப — புத்திக்கு
 கூந்தலிருள் போககுங் கொழுஞ்சுடரைச் சீரலைவாய்
 சோநதுபணிந்துற்றேன நிரு

(௬௯)

திருமாலோ நான்முடினோ சேணபுரக்குந் தெய்வத்
 தருமாலோ முநதினவா தாற்றாப...பொருளான
 மூவாக்கு முன்னுப் முளைத்தவலை வாயாநின
 னேவந் றொழுமபாள நில

(௭௦)

ஆளான தின்றலேவா யாண்டவனுக் கின்றடையிற்
 நேளாடொ வென்னுலையேல கேடழிலையா — வாளாலே
 வீசச் சினந்துவரு வெப்பவற்குந் தண்ணருளாற்
 பாசத் தளையறுத்த பாணா

(௭௧)

பண்ணமைந்த மாமயிலாய்ப் பார்புரக்குந் செந்திலன்மேற்
 கண்ணுங் கருத்துங் கலந்திருத்தி — யெண்ணு
 மடியாரைத் தேடி யவரிடமே சென்று
 குடியாக வாழங் குகன்

(௭௨)

குகனை திருசெத்திற் கொற்றவனே கங்கை
 மகனை மெய்ஞ்ஞான வளமே — யகமாயை
 வென்றாக்கும பூங்கழலாய் வேதமுதல வாகதநீ
 யென்றாக்கு முண்டோ விடா

(௭௩)

உண்டெனமெப் வேத முறைக்குந் தனிமுதலை
 மிண்டருணர் கிலலா விழுப்பொருளை = வண்ணெழித்
 தண்டே னுண் டாடுந் தழைப்பொழிக்குழ் செந்திலிலே
 கண்டேனுள் ளின்பங் கலந்து

(௭௪)

கலகலென வம்பொற் கழலூ புரங்க
 ளொலிசெயரீ பென்முனம்வந் துறறால்—விலவிலத்தே
 யென்பத மெலலா மிரிந்துவிடை கொள்ளாதோ
 னினபநத மில்லா யிசை (எரு)

இசையுமுனக் கியான்பெருமை யெய்திச் சிறந்தால்
 வசையுமுனக் கியானிழிந்து மாழ்கின்—திசையனைத்து
 மூமெ புகழ்ச்செந்தின் முன்னவா நினகருணை
 நாமெ பிலையேற்கு நலகு (எக)

நலகுரவே வேறிடரீ நாடியெனை விட்டோடிச்
 செலகுவதே நிறகுச் சிறப்பிலையேல—நலகுமருள்
 வாரி நிகர்த்தவலை வாயான முனியினயிற்
 கூரிலவே லேவிக் கொலும (எஎ)

கொலைபயிலும் வாட்கட் கொடியிடையார் கொங்கைக்
 கிலையளவென நெண்ணுமப லெப்திக்—குலேமனமே
 காளுழி செந்திற் கடவுளடி போற்றவுறும்
 வாளுடா போற்றும் வளம (எஅ)

வளங்கொடிருச் சீரலைவாய் வள்ளலடி போற்ற
 விளங்குமணிக் கோபுரமுன மேவ—உளங்கொளூல்
 லின்பமெலாங் கூடி யெதிர்கொண் டழைத்தடுமே
 துன்பமெலா மோடத் துறந்து (எக)

துப்பனைப மேனிச் சுடரையடி யார்க்கெய்ப்பில்
 வைப்பனைய ஞான வளமையினை—யப்பனையென்
 னொயிரைச் சீரலைவா யானைமறந் துய்வேனோ
 தாரணியி லோரகணமுந் தான் (அய)

கணங்கொண்ட தேவமெலாங் கைகுவித்துச் சால
 மணங்கொண்ட பூச்சொரிந்து வாழ்த்து—வணங்குஞ்
 சரணமல ரென்றலைமேற் சாத்தியலை வாயா
 மடிண்மொடுவமபவமு மாற்று (அக)

மாற்றுகாயாச் செம்பொன்னே மாணிக்கத் தூமணியே
சாற்றுபுகழ்ச் சீரலைவாய்த் தாருவே—போற்றியுணை
யேகா தவித்திறைஞ்சு மென்றுயரம் வேர்மாண்டு
போகாவி தென்னந் புதம.

(அஉ.)

அற்புதமா மென்பர்சித்தி யானவெட்டு மாற்றிலெழும்
புற்புதனோ யாக்கைப் பொதுவிழைந்திங்—கற்பகலும்
நீண்ட புகழ்ச் சீரலைவாய் நின்மலனை யெப்பொருட்கு
மாண்டவனைப் போற்றவறி பா.

(அங்)

அறியேனை யெவ்விதத்து மாட்கொள்ளா யாயிற்
பிறிதோர புகலுளதோ பேதைக்—குறிதாவிக்
கூட்டிநு ரெப்தயிரால கொண்டருந்து மான்மருகா
வேட்டவந் தத்தாள் விரைந்து

(அசு)

தத்தா வளமுகனைத் தனதுனையாப் பெற்றவயிற்
கத்தா திருச்செத்திற் காவலா—நொந்தா
ருளமசிழ வந்தாங் குதவுயி லாப்பின்
நளமலாபொற் றுனே சரண்

(அஊ)

சரணமென நாடித் தனையடைந்தார், கென்றும்
அரணமெனச் செந்திலம யான—கிரணமணிப்
பொன்செய்மாநூபுரத்தாள் போற்றிசெயா தின்றளவு
மென்செய்தாய் நெஞ்சே யிவண

(அக)

வண்ணமலா தூவி வணங்கவறி யேன்சித்தத்
தெண்ணவறி யேனுன்கை யென்செய்கென்—புண்ணியநீ
பாட்டினு லன்பா பரவுபத மெற்கருளாற்
காட்டினு லுண்டு கதி

(அஎ)

கதிரை மதியைக் கனலைவிழி யாக்கொண்
டிதழிமுடி மேற்கூடு மீசன்—றுதிபுரியத்
தப்பா மறைப்பொருளைத் தத்தருளிச் சீரலைவாய்
வைப்பாவுற் றுனவனெம் வாழ்வு-

(அஅ)

திருச்செந்தில்

வாழ்வா வதுசெந்தில் வானவனைச் சிங்கித்துத்
தாழ்வாய் வணங்கிச் சலுகிக—மேழ்பிழப்பு
மற்ற ரடிப்புழுதி யாழிக் களிப்பதுவே
மற்றேறு மின்ற மதி

(அ௯)

மகிகெட்டே நின்னை மறத் தினைத்தே னின்னாள்
துதிபெற்ற சீரலைவாய்த் தொல்லோய்—விதிபெற்ற
துன்பந் துடைத்த சுரிலேவேற் கந்தாவுன்
அன்பொன்று நாயேற் களி

(க௮)

அளிசிறந்த கற்பகத்தை யன்புசெயு மன்ப
ருளமலிந்த ஞான வொளியைக்—களிசிறந்த
வண்டாடுஞ் சோலைபலை வாயினிலே சென்றொரு நக்காற்
கண்டாலே திருங் களி

(க௯)

கவிகடலபோற் கெக்கரித்துக் காலபடர் கிட்டிக்
குலைகுலைபத் தாக்கியுயிரகொள்ளப்—பொலிவிழந்து
வாடாத முன்னமலை வாயாநின் பொன்னடிபைத்
தேடாத நாப்குதவி செய்

(க௧௦)

உதிப்பதினுஞ் சாவதினு முற்றுமுலா வண்ணங்
கதிக்குரிய ஞான நெறி கண்டு—விதிபபதும
வேதாவு நாடருகின் மெய்ப்பதமேத் தக்கருணை
தாத் செயந்தியினு தா

(க௧௧)

தாமததீ செய்யத் தகுமோ வுனையன்றிப்
பூமிதனில் வேறோ புகலுண்டோ—காமனுதற்
கண்ணு லெரிபக் கறுத்தா னருள்பவள
வண்ணு வடிவேல வா.

(க௧௨)

வாவாவென் றுன்னை வருந்தியழைத் தாலருளிற்
தாவாவென் றென்னைத் தயவுடனே—மாவென்று
விண்ணு டளித்த விமலா புரந்தருள
விண்ணுத தென்னோ இசை

[க௧௩]

வேண்பாவந்ததி

என்றோ வறிந் திங்கெனக்குதவ னீன்றசிகத்
தன்றோ வறிந் துவருந் தாய்போல—முனனோடு
பினன்ற சோலைவாய்ப்பெம்மானே நாயடியேன்
முன்னிற்கு மாறே முயல.

(கூசு)

முயற்சியெலாம வீணே முடிவதுண்டோ நெஞ்ச
மயக்கம்லாத் தொண்டெலாம வாழ்த்தித்—தியக்கமறப்
பாடிப் பணியுடலை வாயான பதமலரை
நாடிப் பணியு நமக்கு.

(கூசு)

குற்றமனந் தம்புரியுங் கொள்கையுணர் விலலாவென்
செற்றறி வி னுக்கியலழைச்செய்யுமவை—முற்றமறந்
நதுப்பயவெனைக் கூப்ப துனக்கியலபா னுலெலாயத
னதுப்பயவெனக் குறுகியே துயா.

(கூசு)

துயாடுகடவுள் மெய்த் தொடர்பறவும பாழ்த்த
மயலெட்டவு மென்கொனம வாய்ப்புற—றயாவறநின்
மோனத் திருக்கு முறைமைதனைச் சோலைவாய்
ஞானக் குருவே நவில

(கூசு)

நவிலவெளி தான நலமினிது கூட்டுந்
தவமுடைய னானேன நமியேன—குவிமனத்தோர்
பத்திக்கு வாப்ததசெநகிற் பாக்கியமே யுள்ளவுள்ளத்
கித்திக்கு நினனிருநாட் சோ.

(கூசு)

செநநிலாண்டவன் திருவடிவாழ்க

முற்றிற்று.

உ
செந்திலாண்ட வன
திருவடி ஆணை

—
திருச்செந்தில
வெண்பாவந்தாதி

—(*)—

இஃது
திரிபிரபுரம்

திரு-சிவானந்தசாகரமேய சிவரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,
—(*)---

செய்தாமாணாக்கொண்ட
செனனை ஆரியன ஹைஸ்கு லதமிழ்ப்பன்மதா

ஆ. சேதுராமபாரதியாரால்

—(*)---

நடுக்காவேரி
ஐகங்குருயந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

1898 (1921)

திருச்செந்தில் வெண்பாவந்தாதி.

காபடி.

திங்கணுதல் வள்ளிபுணா செந்திலாக்கு வெண்பாவாற்
பொங்குகவை யரதாதி போற்றிசெயத்—துங்க
மருவா ரணமுகத்தான மாலயிடையா னீனற
கருவா ரணமுகத்தான காபடி.

நூல.

சீபாவுஞ் செந்திலமா நெய்வச செழுஞ்சாடோ
பாபபவு மோனப பரசிவமே—நாபபரவும
வேதனெடு மாலபணியு மெப்பொருளே யிங்கெனக்குன்
பாதமல ரன்றியுண டோ பறறு. (க)

பற்றறுத்தாக் கின்பம பயக்கும பகநதேனை
நற்றவத்தோ நாடு நறுங்கனியை—யெறறுகடற்
சீரலைவாய்க் கற்பகத்தைச் சென்றுபணி யாதெவனோ.
ஊரலைவாய் நெஞ்சே யுரை. (உ)

உரைக்குந் தரமாமோ வொண்கமலப் பூமே
லிருக்குமொரு வற்குமரிக் கென்றுந்—திருக்கிளர்வெண்
மூரலைவாய் வள்ளியிரு முற்ற முலைக் குருகுஞ்
சீரலைவா யப்பன் றிறம் (ங)

தினழிவாய் பேதையர்க்குச் செய்தேவ னாளு
மறநெறியோர் சற்று மறியாய்—மறநெறிகள்
வல்லாய்செந் தூரனடி வாழ்த்தா யவனடிகழைக்
கல்லாப்பிற கேதோ கதி (ச)

கதிபுளதோ வெண்ணுங்காற் காசினியி லெற்குன்
பதபுகள மன்றிப பகராய்—துதிபாவுஞ்
சிந்தா வளங்குலவுஞ் சீரலைவாய் மேயவருட்
கடதாழ்கருணா கரா.

(சு)

கரந்தைமதி யாறணியுங் கண்ணுதலோ வீன்ற
நீரந்தாரந் செந்தூரி னித்தன—அரந்தையொடு
தீராத வெவ்வினே நோய் தீர்த்தெனையாட் கொண்டளித்தான்
பாராரு மெச்சப பரிந்து.

(சு)

பரிகரிதே ஞுர்த்துகடற் பாராண்ட செல்வர்
கரிகரியாய் மணபுகுதல் கண்டுந்—திரமெனவே
தேடிப் புதைக்கமனஞ் செல்லாமற் செத்திலநிற்
பாடித் துதிக்கப் பணி.

(எ)

பணிலே னுணைபென்றும் பண்டைமறை நாலின்
றுணிலேபென் னாவித் துணையே—புணையாகப்
பூவா செழுங்கமலப் பொன்னடித் தாள்சன்ன
மாவா தாண்ட மகிழ்ந்து.

(அ)

மகிழ்வார் பிறத்திற்கு மாண்டரைப் பாடி
மிகழ்வாவே தாகமநா லென்றுஞ்—சகமீதி
லெற்றுக் கிவாபிறந்தா ரெண்ணுங்கா லன்னை கருப
பற்றக் கணத்தொழிதல் பண்பு

(சு)

பண்டைவினை போக்கும பாஞ்சுடரைப் பல்லுயிரோ
டண்டமெலா மீனறளிக்கு மாண்டவனைத்—தொண்டரெதிர்
வந்திடுமபை பாய்க்குமருள் வள்ளலை நெஞ் சேதரள
முருதுகடற் செந்திலிற்கண் டிய

(ய)

உய்யும் வகைபுளதோ வுந்துபக டந்தகனார்
செய்யுந் துயாமெலாந் திருதுநெஞ்சே—செய்யுணெடுங்
கன்னறரு முருதுமவா காளிடுறுஞ் சீரலைவாய்
மன்னருள்

(ருச)

வேணபாவத்தாதி

மற்றுமொரு தேவை மறந்தும் பணிவேனோ
முற்றத் துறந்த முனிவாருக்—குற்ற
துணையான சீரலைவாய்த் தூயவனுக் காளா
யிண்பாரு மற்றே னினி.

(௨௨)

இனிதுதிருச் சீரலைவா பெந்தைபிரான் பொற்றாட்
கனவாதம் பொங்கியெழு மனபாற்—கனியு
மனமையப் பெற்றால் வரைவில்லாக் கோடி
சனன மெடுக்குநிலை தான்

(௨௩)

தானே கருணையினர் நன்னிலைகாட் டிததமியற்
கூனைய முற்று மொழித்தருளிக்—தேனாறுஞ்
சேயிதழ்ப்பூர் தாமரைத்தாள் சிந்தனைசெய் வாழ்வளித்தான்
ஆபுகழ்ச் சீரலைவா யான்

(௨௪)

ஆன பரசமா' வாழ்கடல்வீழ்ந் தெண்ணரிய
வினபவ மெய்தி யிறந்தொழியா—தேனமுட
னோதிமமுந் தேடுமாற் கோமபெருஞ்சொல சீரலைவாய்
நாதனிரு தாண்மலரை நாடு.

[௨௫]

நாவெதுஞ் சீரலைவாய் நாதனிரு தாண்மலரே
கூடுவதன் னோனடியார் கூட்டமே—தேடுவது
மின்னே ரிடைக்குறமின் மேவுகுக னின்னருளே
பின்னே தெமக்குப் பிறப்பு.

(௨௬)

பிறிதொன்றை நாடப் பெரிதுளதோ வாணன்
சிறிதென்ற நிந்திலைஞ் செந்தூர்க்—கிறைவனறன்
பாதம் பணிந்து பாகதிபெற்றுப்பயவலலால
ஏதங்கொ ணெஞ்சே யியமபு.

(௨௭)

இயமுழங்குஞ் சீரலைவா பெந்தைதிருக் கோயிற்
புயன்முழங்குங் கோபுரமுன் டோகது—மயலொழிந்து
பாடுகிலை பாடிப் பணிகிலையெவ் வாறோநீ
கூடுவது முத்திரெறி கூறு.

(௨௮)

கூற்றுறழ்வை வேற்கட் கொடியிடையாக் காட்பட்டு
மாற்றரிய சென்ம மறிகடலவீழ்—தாற்றரிய
ஆனபடைவே னைத்தயவாற் றூக்கிச்செந் தூராபே
ரினபமுற வைப்பதினி யெனறு (10க)

என்றுமுனைப் பாடி யிறுமாந் திருப்பதன்றித்
ஆன்றுடற் சீரலைவாய்த் தொலலோனே—குன்றுதொறு
மாடந கிசைநத வமலா பிறதெப்வ
மாடிப் பணிவதிலை நான. (10உ)

கானுணாவு பெற்றதொரு நாண்முதலாய் நின்மலர்த்தாட்
கானதுதி செய்துவப்புகனறியுண்டோ—வேனயனக்
தள்ளவிழ்பூர் தார்க்குறமின் காநலா வேழையினமே
லெள்ளளவு நீயிரங்கா தென். (10க)

என்னபிழைநாயே னிழைத்தாலுஞ் சீரலைவாய்
மன்னவவை யெலலா மனங்குறியா—தெனனையம்பொற்
பூப்பதுமத தாள்டாவும புணணியரிற் கூட்டியென்றுங்
காப்பதுமக் கான கடன. (10உ)

கடலொருகால் வாயாநங் கத்தனருட் கெண்ணில
இடருழலு நெஞ்சே யெழுநது—கொடிநடங்கு
மாடமலி சீரலைவாய் மாநகாசென் நெகதைபுகழ்
பாடுதொ முப்புமபடி. (10ங)

படியொடுவிண ணாந் பதமபெறினுந் தீவாய்க்
கொடுவாகுற் றுலுமுனைக் கூறுந்—திடமொழியேன்
தெண்கடனமுத தஞ்சொரிந்து சேவிக்குஞ் சீரலைவாய்க்
கண்மணியே புணமைபிது காண (10ச)

காணே னுனைப்போலுங் காசினியின் மெய்த்தெய்வஞ்
சேனாடா போற்றுநிருச் செநதூரா—வேணாணும்
பேரழகா தெய்வப பிடுகணவா நீபமலாத்
தாரழகா லொகருனை தா. (10ரு)

தாவென்று போயிரக்கு நன்மையுமவத் தேற்றவரைப்
போவிலலை யென்றனுப்டும புன்றொழிலு—மாவென்ற
நிற்பாவா வன்னெஞ்சு நீண்டபுகழ்ச் சீரலைவாய்க்
கற்பகமே போக்கியெனைக் கா. (உக)

காக்குநெடு மாலுங் காலாலாப்பண்ணவனும
போக்கும புரந்ததானும போற்றிசைபபுத்—தாக்குமுனை
வாளவுனாச செற்றலைவாய் வள்ளலருள் செய்தான்புத்
தேனிரமிழ துணனுஞ் சிறப்பு (உஎ)

சிறப்புதவுங் கலவிச் செழிப்புதவு பொய்தாத்
துறக்கவள விரமமைதருத் தொலை—மறப்பகைகொன்
நந்தமிடாக நுதி யாக்குமிசைச் சீரலைவாய்க்
கந்தபிரான செம்பொற கழல (உஅ)

கழலினோடும் வெள்ளக் கரணமலர்க் கணனு
மழகொழுது மாமுருங்க ளாறும—பொழிகிரண
மாணிதக வண்ண வடிவுஞ்செந் தூரினஞ்சே
காணத் தவஞ்செப்கபுது (உக)

கழலமொன முன்னெழுதுங் கையெழுத் துன் செம்பொன்
னடிமலாவைத் தாலழியா வாற்ற—லுடையதுவோ
புணை டயிறகுவிசைப புத்தெ ளாடிபவ
விணை டளித்தாய விளப்பு (ரு)

விளங்குமறை யுட்கிடந்த மெப்பொருளு முள்ளக்
களங்கு மெயஞஞானநெறி காணும—வளங்கொணல
வற்புதபபே நிற்பமுத்தி யாகுமிசைச் சீரலைவாய்க்
கற்பகத்தைக் கைதொழுதக் கால. (ருத)

காலவருடி மாதரிரு கட்கடைபார்த் தன்னவர்பான்
மாலபெருக லைங்கி மயங்காதே—காலவாருள்
பாவுளமெய்ஞ ஞானபபனுவலுள சீரலைவாய்த்
சேவுளனெஞ் சேதுதிகள் செய். (ருஉ)

செய்ய பவளச் செழுங்குன்றே கூற்றுதைத்த
ஐபவிடைப் பாகனருங் குமரா—உய்யவெனை
யாண்டவனே சீரலைவா யாதியே நீபமலா
பூண்டவனே நீயென புகல. (௩௩)

புகலரிய வேதப் பொருளா யுயிரகட்
கிகபரவாழ் வீயு மிறையாய்—மகபதிமால்
வேதனாற் கெட்டா விழுப்பொருளாஞ் சீரலைவாய்
நாதனுக்கா ளென்றென்று நான் (௩௪)

நானே யறிந்துதொழ நல்லறிவில் லாமைகண்டே
தானேவந் தென்னைத் ததெதாண்டான்—மீனேறு
தண்கடன்முத் தஞ்சொரியுந் தன்னிகரில் சீரலைவாய்ச்
சண்முகவேள் பொன்னடி கடந்து. (௩௫)

தந்தைதிருச் சீரலைவாய்ச் சண்முகனே தாயாவார்
பைந்தொடிதெய் வாணைவள்ளிப-பாவையரே—சொந்தத்
துணைவரயில் வேன்மயிலே சுற்றமவ னன்ப
நிணையெனக்கிங் காவா ரெவா (௩௬)

ஆவதுந மிச்சைவண்ண மாகா தனவுநெஞ்சே
யாவையுநஞ் செய்கையினென் றேங்காதே—தாவினெழில்
வேரலைவாய் மெனபணத்தோள் வெற்பரையின் கன்னியருள்
சீரலைவா யீசன் செயல. (௩௭)

செயலற்றுன் பொன்னடிக்கென் சிந்தையெலா மாக்கி
மயலற்று வீழ்புலன்கள் வாடடி—யியல்பெற்ற
செந்திற் பதியாய் சிவானந்த வாரிதினைத்
தெத்தவித முய்கே னிசை. (௩௮)

இசையுற்று வாழ்வதற்கே பெண்ணிகினை யுற்றேன்
வசையுற்று மாழ்கல் வழக்கோ—நசையற்றாக்
கின்பமருள் செந்தூ ரினங்குமரா கிண்கிணிகுழ்
பொன்பது மத் தாளாய் புகல (௩௯)

புகலிடம்வே றுண்டோ பொறியிலிகள் செந்திற்
சகமபுகழெழும் மீசனடி சாராக்—கிகலிக்
கதுமெனவிங் காவிதனைக் கைக்கொள்வான் மேதிப்
பொதுவனுளஞ் சீறிவரும் போது

(சுய)

போதிருக்கச் சோலைதொழும் போயெடுத்துச் சீரலைவாய்
நாதனிநு தாட்கணிய நாடாமற்—காதடாக்குஞ்
சேலைநீகா வாட்கட் டெரிவையாக்கே நீடிரியும்
வேலையெலா நெஞ்சகமே வீண.

(சுக)

வீணுக் குழைத்து வெறுக்கைக் குவைதேடி
நாணுக்கு நாளு நலியாமே—பூணுக்
கழகளிக்கும் பேரெழிற்றெய் வாளைபுணா செந்திற்
குழகநீனைப பாடவருள் கூட.

(சுஉ)

கூர்த்தவயிற் கண்ணாற் கொமைதர்மென் வெம்முலையாற்
சோத்தவமு தனைமொழிச் செப்பததாற்—சோத்தவறி
வெலலாங் கவர்மடவாக் கெப்த்தினையா தெற்கலைவாய்
நலலா னளிததா னலம்.

(சுக)

நலனிறைந்த கன்னியர்போ னுடுபுகழ்ச் செந்திற்
குலமறைக்கு மெட்டாத கோவே—யுலகினிலயாம்
மற்றேரை நோக்கி மகிழா துனைப்பணிந்து
மெற்றே விரங்கா தெமக்கு.

(சுச)

எமபடாசெய் துன்பொன்று மெய்தாவாம்பாரி
லமைபிறவி மாய்வுமுற வாசும்—தமநெடுங்
காரலைவா யோதக் கடலருகே யோங்குதிருச்
சீரலைவாய் கண்டவரைச் சென்று

(சுரு)

கண்டவரெ லாமயங்கக் கைதவவே டம்புனைந்து
கொண்டளவி லாப்பெருமை கொண நிகுக—முண்டும்
அநுமபாவி நெஞ்சேமெய் யன்புசெய வின்னும்
வீருமபாவி தென்ன விடபு

(சுக)

வியப்புடைத்தே நானிலத்து மெய்யன்பாக் கெலலாங்
கயக்கமலக் கடகுறமின் காந்தன்—மயற்கருத்தி
னுன்ன ருழையெய்தா வோங்குபுகழ்ச் சரிலவாய்
மன்னு னெனக்களித்த வாழவு (௪௭)

வாழ்வடையுங் காலை மகிழ்கின்றும் தீவினையாற்
ருழ்வடையுங் காலைச் சலிக்கின்றும்—பாழ்மனமே
எல்லா மிறையருளென் றெண்ணியிரு மாபபுறலே
வல்லாண்மை யாக மதி. (௪௮)

ஆகமவே தப்பொருளை யாய்ந்தறிகி லேன்செந்தி
லேககினைப் பூசைசெய வெண்ணுகிலென்—பாகமுத
மன்னமொழிப் பாவையாக்கே யாளானே னெவ்வணமோ
வின்னலகன நினபமடை வேன. (௪௯)

வேனிற் கணை தனும் வெங்கலியும வேடகைகளும்
தாஹுற் றலைக்கவின தாணமறந்தே—யாணித்தம
வம்பவிழுநு சோலைலை வாய்க்குமார தீப்புழுப்போல்
வெம்புதுபா போககு வினை து. (௫௦)

வினாமலர்ப்பூந் தாமரைபோ மென்கொட்டி யாங்காற்
நிரைமணிமுத் தங்கொழிக்குஞ் செந்நூல்க்—குறாகழலெம்
ஆண்டவனைப் பாஷாண்ட ராதரிக்க மாயைபுரிந்
தீண்டலைபுத் தேவரினை யே (௫௧)

இணைபிரிய நேசருநல வினபமனை பாளுந்
துணைவரொடு சுற்றத்தார சூழ்து—தணலுமிழ்கட்
காலனுபிர கொள்ளக் கறுததுவறிற் காப்பாரோ
மாஸொழியா நெஞ்சே மறித்து (௫௨)

மறிப்பாரு னை பெவரே வாகடல்குழ் செந்திற்
குறப்பாவை கொங்கைபுணா கோவே—தறைபாலென்
கிந்தா குலமொழித்துந் செவடிக்கா ளாககியரு
டந்தா லடாதென்று தான (௫௩)

வெண்பாவந்தாதி

தானென் றழியுஞ் சடத்தைமதித் துப்பிறவி
 யுரை தருங்கடற்பட் டோய்வேனுக் — காளந்த
 மாகவெதா தோன்றி யருள்புரிய வெண்ணுதியோ
 வாகையுனை செந்திலிறை வா (ருச)

இறைப்பொழுதே னுந்நனை யெத்தினலாக் காக்கச்
 சிறைக்கலவி மேற்கொண்டு செந்தே ---- னுறக்காமல்
 பூகதி நஞ்சுஞ் செய்களெலாம் பொனவொரியுஞ் செந்திலிறை
 காததி நஞ்சுஞ் சிந்தங் களித்து. (ருரு)

கனியபொனப் பலசமயம் கத்தான் மயங்கித்
 தெளிவிழந்தே னுண்மை தெரிபென் — மனமென்குதுள்
 பூகதமலாத தானொ புகலடைந்தே னஞ்ச லெனக்
 காததருள் செய் செந்தினமுரு கா (ருசு)

முருகா திருச்செந்தின் முனைவா வென நென்
 றுருகாத பெதைத் குறுமொ --- வருகாக்
 கதிபு திருவுங் கருதயனமா லெத
 பதிபு தருமபொற பதம (ரு௭)

பொனனை மனையா பொருளைச் சநொன்று
 தனனை யிழந்த நகவிலியெந் — கனளை
 யனையாப திருசொல்கிலை யாநின னுண்மை
 யினையொகி யாட்கொள ளினி (ரு௮)

இனிபெனுந் துன்பமகன் தின்பமுற லாமென்
 றனைபொலுஞ் சீரலைவா யப்பா — வுனையொகி
 சித்தங் களிப்பெனைத் தோந் துயரினா
 வைத்தனையிஃ தென்ன வழக்கு (ரு௯)

வழங்குவையோ செந்தில வரதா வெனக்குஞ்
 செழுங்கமல வேதனரி திங்கட் — கொழுதுமா
 இணாககொன்றை யுஞ்சூடு மீசன்முடி மீது
 மணக்குங் திருத்தாணமலர் (கஉ)

திருச்செந்தில்

தாண்மலருஞ் செங்கைத் தடமலருந் துங்கமகி
வாண்டுகமும் பேருட்கண் மாமலரும்—தோண்மலையும்
வாயார வாழ்த்தி வணங்குவார் தந்தனனால்
மாயர் விசைச்செந்தின் மன்

(சுக)

மன்னுபுகழ்ச் சீரலைவாய் வள்ளலெனச் சீர்தைசனின்
துன்னுதொறு பானந்த ழுற்றெடுத்துப்—பன் னுடில
னைந்தும பொதிந்தவச மாகித்தனையுமறந்
துயந்துகநிகண்டே னுவந்து

(சு2)

வந்தனைசெய் யனபரக மாமலரோ பொய்மையிலாச்
சந்தமறை நாலின் றனிமுடியோ—சந்ததமு
மும்பரயன் மாலுமுகு வோங்குசெந்தி லாலயமோ
எம்பெருமா வீவா ழிடம்

(சு3)

இடப்பா லொருமடவாட் கீந்துசடை மேலோர்
மடப்பாவை மேவவருள் வள்ளல்—விடைப்பா
லெழுவா னுகத்தருளு மெருதையைச்செந் திற்கண்
டொழுவா தம பங்கே சுகம

(சு4)

சுகமே பெறுவதன்றிக் துன்பமொரு நாளுஞ்
சுகமே லுணர தலிலோஞ் சற்றும்—பகலோவான்
பாசமினி யஞ்சுகிலோம பாபுகழுஞ் சீரலைவாய்
பாசனடிக் காளான யாம

(சு5)

யாமே பெறுதுமினி யேங்கன் மடநெஞ்சே
பூமே லயனனமாய்ப் போந்தநியாத்—துமேவு
குன்றவரி விற்கரத்தான் கோழுடிமே லின்பமுறச்
சென்றலரும் பூங்கமலத் தேன்

(சு6)

தேனோ செழுங்கனியோ தீம்பாகோ தெள்ளமுது
தானோ வென்புலவர் தாம்புகழ்—யானாரும்
பைபிழா லெனனைப் பாடவலை வயாய்க்குமார
வந்துதா நீமது வாக்கு

(சு7)

வெண்பாவந்தாதி

வாக்குந் பவிக்குமின்ப வாழவுவரும் பூமடவா
 டோக்குமக லா திருக்கு நுண்ணறிவுண் — டாக்கு
 மணப்போ தணியுமலை வாய்க்குமரா வென்று
 கணப்போது கிந்திப்பா கட்டு (௬௮)

கித்திங்க வாமபுலனுந் தித்திக்குந் திங்கநுமபை
 வத்திங்க வாழவுந்ரும வானமணிபைப— புத்திக்கு
 கூடாதவிநா போக்குங் கொழுஞ்சுடமைச் சீரலைவாய்
 சொதவாணிநதுநேன் திரு (௬௯)

திருமாலே கானமுடினே சேன்புரக்குந் தெய்வந
 தருமாலே முத்தினவா சாற்றாப...பொருளான
 மூயாத்த மூனாப் முளைந்தவலை வாயாநின்
 னேவா செழுமபாள நில (௭௦)

ஆளான தோலேவா பாண்டவனுக் கின்றடையிற்
 கௌரவா வெனறுல் யென் கொழிலேயா — வாளாடுல
 வீசா சிவந் தவரு வெப்பவருகுந் தண்ணருளாற்
 பாத்த தீனையாதந் பாணடி (௭௧)

பாண்டபாத மாமயிலாப்ப பாட்டாக்குஞ் செந்திலனமேற்
 கணனுந் தருநதுங் கலத்திருநதி — யெண்ணு
 மடியாடைத் தெடி யவரிடமே சென்று
 குடிபாக வாழ்ங் குகன (௭௨)

குகனே திருந் செந்திற் கொற்றவனே கங்கை
 மகனே பொருஞான வளமே— யகமாயை
 வென்றா கதம பூங்கமலாய் வேதமுதல் வாகநீரீ
 யென்றா கத முண்டோ விடா (௭௩)

உண்டென மெய் வேத முனைக்குந் தனிமுதலை
 மிண்டருணா கிலலா விழுப்பொருளை = வண்ணெழிக்
 தண்டே னுண டாடுந் தழைப்பாழில்குழ் செந்திலிலே
 கண்டெனுள் வினப்பங் கலந்து (௭௪)

திருச்செந்தில்

கலகெல்லன் லம்பொற்கழனூ புரங்க
 னொலிசெயநீ யென்முனம்வந் துறரால்—வினவிலத்தே
 யென்பத மெலலா மிரிந்துவிடை கொள்ளாதோ
 னினபந்த மிலலா யிசை (எரு)

திசையுமுனக் கிபான்பெருமை யெய்திச் சிறந்தால்
 வசையுமுனக் கியானிழிந்து மாழ்கின்—திசையனைத்து
 மும் புகழ்ச்செந்தின் முன்னவா நின்கருணை
 நாமெ புலையோ கு லங்கு (எசு).

நல்குரவே வேறிடநீ ராடியெனை விட்டோடிச்
 செலகுவதே நிறகுச் சிறப்பிலையேல—மல்குமருள்
 வாரி நிகர்த்தவலை வாயான முனியினயிற்
 கூரிலவே ழேனிக் கொலும (எஎ)

கொலையிலும் வாட்கட் கொடியிடையார் கொங்கைக்
 கிலையனென நெண்ணு மப லெய்திக்—குலைமனமே
 காணாழி செந்திற் கடவுளடி போற்றவுறும்
 வானூடா போற்றும் வளம (எஅ)

வனங்கொடிருச் சீரலைவாப் வள்ளலடி போற்ற
 விளங்குமணிக் கோபுரமுன மடவ—உளங்கொளுல்
 லின்பமெலாங் கூடி யெகிகொண டழைத்தடுமே
 ஆன்பமெலா மோடத் தூரது (எசு)

துப்பனை யுமேனிச் சுடரையடி யார்க்கெப்பாபில்
 வைப்பனை ய ஞான வளமையினை—யாரையென்
 னுருவினைச் சீரலைவா யானையற ஆய்வேனோ
 தாரணியி லொருகணமுத தான (அய).

கணங்கொண்ட தேவரொலங் கைகுவித்துச் சால
 மணங்கொண்ட பூச்சொரிந்து வாழ்த்தி—வணங்குஞ்
 சரணமல ரொன்றிலேமேற் சாத்தியலை வாயா
 மரணமென வெவ்வுடவமு ம் று (அக)

வெண்பாவத்தாதி

மாற்றுநாயாச் செம்பொன்னே மாணிக்கத் தூமணிகே
சாற்றுபுகழ்ச் சீரலைவாய்த் தாருவே—போற்றியுனை
யேகா தலித்திறைஞ்சு மென்றுயரம் வேர்மாண்டு
போகாவி தென்னற் புதம.

(அக) 1

அற்புதமா மென்ப்சித்தி யானவெட்டு மாற்றிலெழும்
புற்புதநேர் யாக்கைப் பொதியிழைத்திங்—கற்பகலும்
நீண்ட புகழ்ச் சீரலைவாய் நின்மலனை யெப்பொருட்கு
மாண்டவனைப் போற்றவறி யார.

(அக) 2

அறியேனை யெவ்விதத்து மாட்கொள்ளா யாயிற்
நிறிதோர புகலுளதோ பேதைக்—குறிதாவிக்க
கூட்டிஊறு ரெப்தயிர்யால் கொண்டருந்து மான்மருகா
வேட்டவரத் தத்தாள் விரைந்து

(அசு) 1

தத்தா வளமுகனைத் தன்றுளையப் பெற்றவயிற்
கத்தா திருச்செத்திற் காவலா—நொந்தா
ருளமசிம வத்தாங் குகவுயி லாப்கின்
றளமலாபபொற் றுளே சரண

(அக) 3

சரணமென நாடித் தனையடைந்தார், கென்றும்
அரணமெனச் செந்திலமரையன—கிரணமணிப்
பொன்செய்மாநூட்டித்தாள் பொற்றிசெயா தின்றளவு
மென்செய்தாய் நெஞ்சே யிவண

(அசு) 2

வண்ணமலர் தூவி வணங்கவறி யேன்சித்தத்
தெண்ணவறி பேனுன்னை யென்செய்கேன்—புண்ணியநீ
பாட்டினு லன்பா பரவுபத மெற்கருளாற்
காட்டினு லுண்டு கதி

(அள) 1

கதிரை மதியைக் கனலைவிழி யாக்கொண்
டிதழிமுடி மேற்குடு மீசன்—றுதபுரியத்
தப்பா மறைப்பொருளைத் தத்தருளிச் சீரலைவாய்
வைப்பாவுற் றுனவனெம் வாழ்வு-

(அஅ) 1

திருச்செந்தில்

வாழ்வா வதுசெந்தில் வானவனைச் சிங்கித்துத்

தாழ்வாய் வணங்கிச் சலுகிக—தோழ்பிறப்பு

மற்றா டடிப்புழுதி யாழிக் களிப்பதுவே

விழுது மின்றா மதி

(அ௯)

மக்கெட்டே நின்னை மறந்தினைத்தே நின்னாள்

துகிபெற்ற சீரலைவாய்த் தொல்லோய்—வித்பெற்ற

துன்பத் துடைத்த சுட நிலைவேற் கந்தாவன்

அன்பொன்று நாயேற் களி

(அ௧௦)

அளிசிறந்த கற்பகத்தை யன்புசெயு மன்ப

ருளமலிந்த ஞான வொளிபைக்—களிசிறந்த

வண்டாடுஞ் சோலைமலை வயிமிலே செனனொருங்காற்

கண்டாலே திருங் களி

(அ௧௧)

கலிகடலபோற் கொக்கரித்துக் காலபாடா கிடிக்

குலைகுலைபத் தாக்கியுயிரகொள்ளப்---பொலிவிழ்து

வாடாத முன்னமலை வாயாநின் பொன்னடிபைத்

தேடாத நாய்க்குதவி செய்

(அ௧௨)

உதிப்பதினுஞ் சாவதினு முற்றுமுலா வண்ணங்

கதிக்குரிய ஞான நெறி கண்டு—விதிப்பதும

வேதாவு நாடருவின் மெப்பபதமேத் தக்கருணை

தாதா செயத்தியினு தா

(அ௧௩)

தாமதரீ செய்யத் தகுமோ வுனையன்றிப்

பூமிதனில் வேறோர் புகவுண்டோ—காமனுதற்

கண்ணு லெரிபக் கறுத்தா னருள்பவன

வண்ணு வடிவேல வா.

(அ௧௪)

வாவாவென் றுன்னை வருந்தியழைத் தாலருளிற்

தாவாவென் றென்னைத் தயவுடனே—மாவென்று

விண்ணு டளித்த விமலா புரந்தருள

வெண்ணுத தென்னோ இசை

[அ௧௫]

லென்பாவந்தி

என்னோ வறிந் திங்கெனக்குதவ வீன்றசிகத்
தன்னோ வறிந்துவருந் தாய்பேல—முன்னோடு
பின்னற்ற சேலைவாய்ப்பெம்மானே நாயடியேன்
முன்னிற்கு மாறே முயல.

(கூசு)

முயற்சியெலாம வீணே முடிவதுண்டோ நெஞ்ச
மயக்கமீலாத் தொண்டரெலாம வாழ்த்தித்—கியக்கமறப்
பாடிப் பணியுமலை வாயான் பதமலரை
நாடிப் பணியு நமக்கு.

(கூசு)

குற்றமனந் தபுரியுங் கொள்கையுணர் வில்லாவென்
சிற்றறி வி னுக்கியலபே செய்யுமவை—முற்றமறந்
துய்யவெனைக் காப்ப துனக்கியலபா னுலைவாய்த்
துய்யவெனக் குண்டோ துயா.

(கூசு)

துயர்கெடவுஞ் சென்மத் தொடாபறவும் பாழ்த்த
மயலகெடவு மெஞ்ஞானம வாய்ப்புந்—றயாவறநின்
மோனத் திருக்கு முறைமைதனைச் சேலைவாய்
ஞானக் குருவே நவில

(கூசு)

நவிலவெளி தான நலமினிது கூட்டுந்
தவமுடைய னானேன் றமியேன—குவிமனத்தோர்
பத்திக்கு வாய்த்தசெநகிற் பாக்கியமே யுள்ளவுள்ளத்
கித்திக்கு நின்னிருகாட் சீர்.

செநகி லாண்டவன், திருவடிவாழ்க்

முற்றிற்று.